

วิทยานิพนธ์

การเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากร
การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

MEDIA EXPOSURE AND CHINESE TOURISTS' PERCEPTIONS OF THE
IMPACTS ON NATURAL TOURISM RESOURCES AT NAMTOK PHLIO
NATIONAL PARK, CHANTHABURI PROVINCE

LI SUIMEI

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
พ.ศ. 2568

วิทยานิพนธ์

การเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากร
การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

MEDIA EXPOSURE AND CHINESE TOURISTS' PERCEPTIONS OF THE
IMPACTS ON NATURAL TOURISM RESOURCES AT NAMTOK PHLIO
NATIONAL PARK, CHANTHABURI PROVINCE

LI SUIMEI

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พ.ศ. 2568

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากร
การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี
MEDIA EXPOSURE AND CHINESE TOURISTS' PERCEPTIONS OF THE
IMPACTS ON NATURAL TOURISM RESOURCES AT NAMTOK PHLIO
NATIONAL PARK, CHANTHABURI PROVINCE

LI SUIMEI

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจนี รูปแก้ว)

ประธานสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เหมือนฝัน คงสมแสง)

ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.นิสากร ยินดีจันทร์)

กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.สุริพัฒน์ แก้วตาธนาวัฒนา)

กรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(อาจารย์ ดร.สุริพัฒน์ แก้วตาธนาวัฒนา)

วันที่ 8 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2568

Li Suimei. (2568). การเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบ
ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี.
วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
รำไพพรรณี. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เหมือนฝัน
คงสมแสง, ประ.ด.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มา
ท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว
ชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี
3) เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อ
ผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี
การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบไปด้วย
นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำนวน 390 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ
(Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
และหาค่าความแตกต่าง โดยใช้ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One- Way ANOVA F-Test และนำ
ข้อมูลมาเสนอในรูปแบบพรรณนา

ผลการศึกษา 1) มีการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี
จากสื่อบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว มีการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว
จากสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นโปสเตอร์ท่องเที่ยว มีการเปิดรับสื่อจากสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็นเฟซบุ๊ก และมีการ
เลือกเปิดรับสื่อที่มีข้อมูลการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จากสื่ออินเทอร์เน็ต
มากที่สุด 2) สำหรับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยว
ทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นต่อ
ผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ในภาพรวมระดับไม่เห็นด้วย เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน
พบว่าความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วยได้แก่ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะรองลงมาได้แก่ปัญหาความ
เสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึง
สภาพแวดล้อม และปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้างตามลำดับ 3) การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบ
ความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการ
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการเปิดรับ
สื่อด้านสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทาง
ธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ
0.05

คำสำคัญ : ธุรกิจร้านค้า, การสื่อสารการตลาด, การตลาดออนไลน์

Li Suimei. (2025). **Media Exposure and Chinese Tourists' Perceptions of the Impacts on Natural Tourism Resources at Namtok Phlio National Park, Chanthaburi Province.** Thesis M.Com.Arts. (Communication Innovation Management). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University. Principal Thesis Advisor : Assistant Professor Dr. Muanfun Kongsomsawaeng, Ph.D.

Abstract

This research aimed to study: 1) media exposure of Chinese tourists visiting Namtok Phlio National Park, Chanthaburi Province; 2) Chinese tourists' opinions on the impact of natural tourism resources at Namtok Phlio National Park, Chanthaburi Province; and 3) the differences between media exposure and Chinese tourists' opinions on the impact of natural tourism resources at Namtok Phlio National Park, Chanthaburi Province. This research employed a quantitative research method, a sample group of 390 Chinese tourists who visited Namtok Phlio National Park Chanthaburi Province. The collected data were analyzed using; percentage, arithmetic mean, standard deviation, and One-Way ANOVA F-Test. The findings were presented in a descriptive format

The study revealed that 1) respondents primarily received information from: Interpersonal sources: specifically, other tourists who had previously visited the park. Print media: by reading stories about Namtok Phlio from tourism posters. Internet media: predominantly through Facebook. The internet was the most preferred source for accessing tourism information about Namtok Phlio National Park Chanthaburi Province. 2) The research also revealed that Chinese tourists generally disagreed with the positive impact on natural tourism resources. When categorized by aspect, the areas where tourists expressed disagreement were in descending order: Problems with public area encroachment. Problems with the deterioration of tourist attractions. Problems with infrastructure and facilities that do not consider the environment. Problems with buildings and structures. 3) The hypothesis test revealed that: Chinese tourists exposed to print media and internet media showed statistically significant differences in their opinions on the impact on natural tourism resources at Namtok Phlio National Park, Chanthaburi Province, at the 0.05 level ($p < 0.05$).

Keywords : Restaurant Business, Marketing Communication, Online Marketing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจากอาจารย์ ดร.เหมือนฝัน คงสมแสง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน และขอขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจนา ฐูปแก้ว ประธานสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.นิสากร ยินดีจันทร์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ให้ข้อเสนอแนะและกล่อมเกลาวินิจฉัยฉบับนี้ให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ทางวิชาการยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ดังปรากฏชื่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ สละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม รวมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ ขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน และขอขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนตลอดจนเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ให้ความสะดวกในขั้นตอนต่างๆ เป็นอย่างดีทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ข้าพเจ้าหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป

Li Suimei

กันยายน 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหาในการทำวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.4 ประโยชน์ของการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.7 สมมติฐานของการวิจัย.....	6
1.8 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ.....	8
2.1.1 ความหมายของการเปิดรับสื่อ.....	8
2.1.2 ประเภทของสื่อที่เปิดรับข่าวสาร.....	9
2.1.3 การวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ.....	11
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบทรัพยากรการทองเที่ยวทางธรรมชาติ.....	15
2.2.1 ความหมายของการทองเที่ยว.....	15
2.2.2 ความหมายของทรัพยากรการทองเที่ยว.....	15
2.2.3 ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรการทองเที่ยวทางธรรมชาติ.....	19
2.2.4 ผลกระทบของการทองเที่ยวต่อทรัพยากรธรรมชาติ.....	20
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	22
2.3.1 ความหมายของความคิดเห็น.....	22
2.3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น.....	22
2.3.3 ประเภทของความคิดเห็น.....	22

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.3.4 การวัดความคิดเห็น.....	22
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	24
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	24
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
3.3 การสร้างและทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	25
3.4 การตรวจสอบความเชื่อถือของเครื่องมือ.....	27
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	29
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มา ท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี.....	30
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มีต่อผลกระทบด้านลบทรัพยากรการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี.....	31
4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบด้านลบทรัพยากรการท่องเที่ยว ทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี.....	36
4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	41
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	42
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	42
5.2 อภิปรายผล.....	43
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	46
บรรณานุกรม.....	48
ภาคผนวก.....	52
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	53
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
ภาคผนวก ค คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
ภาคผนวก ง ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	67

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก จ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติดูทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว.....

71

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละลักษณะทางประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม.....	29
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี.....	30
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวม.....	31
4.4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติวนอุทยานแห่งชาติน้ำตก พลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ด้านปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว.....	32
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ด้านปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์.....	33
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ด้านปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง.....	34
4.7	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบ[ทรัพยากรการท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรีด้านปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม.....	35
4.8	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อบุคคล.....	
4.9	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อสิ่งพิมพ์.....	37
4.10	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนัก ท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นรายคู่.....	38

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.11	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่ออินเทอร์เน็ต.....	39
4.12	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่.....	40
4.13	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อที่มีการเปิดรับ.....	41
4.14	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติอันเนื่องมาจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์เอื้ออำนวย กล่าวคือ มีทำเลที่ตั้งในเขตร้อน (Tropical Zone) คือตั้งอยู่ในบริเวณซีกโลกเหนือระหว่างเส้นศูนย์สูตรกับเส้นทรอปิกออฟแคนเซอร์ เป็นเขตที่มีโอกาสได้รับปริมาณหรือพลังงานความร้อนจากดวงอาทิตย์ตามฤดูกาลมากกว่าในบริเวณอื่นของโลก ลักษณะดังกล่าวทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศไทยจัดอยู่ในลักษณะอากาศประเภททุ่งหญ้าเมืองร้อน หรือทุ่งหญ้าสะวันนา (savanna climate) ซึ่งมีฤดูชุ่มชื้นและฤดูแล้ง ที่เห็นได้อย่างชัดเจน ยกเว้นในบริเวณชายฝั่งทะเลของคาบสมุทรภาคใต้ จากองค์ประกอบที่กล่าว มาผนวกกับสภาพภูมิประเทศที่หลากหลายส่งผลให้เกิดทรัพยากรดินและน้ำที่มีความสมบูรณ์เหมาะแก่การเจริญเติบโตของพืชพันธุ์ประเทศไทยจึงอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้และสิ่งมีชีวิตในป่าเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (biodiversity) ที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก

ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติดังกล่าวได้มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อศักยภาพด้านการท่องเที่ยว (Tourism Resources) ด้วยไม่ว่าจะเป็นความสวยงามของภูมิประเทศและองค์ประกอบทางธรรมชาติในภูมิภาคนั้นๆ เช่น ภูเขา น้ำตก ถ้ำ แม่น้ำลำธาร แหล่งน้ำพุร้อน หาดทราย เกาะแก่ง ฯลฯ และความสวยงามของธรรมชาติ เช่น ผืนป่าที่สมบูรณ์และเขียวขจี สัตว์ป่านานาชนิดพืชพันธุ์ที่มีการเพาะปลูกไปจนถึงทรัพยากรธรรมชาติได้นำปะการังต่างๆ ก็มีความงดงามมหัศจรรย์ ฯลฯ คุณค่าความงามของทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยโดยรวมถือว่า มีศักยภาพสูงและมีความหลากหลาย อำนวยประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวในหลายลักษณะ ทั้งโดยทางสายตาที่เป็นทัศนียภาพวิจิตรพิสดารที่สวยงามและการเข้าไปสัมผัสสัมผัสผจญภัยโดยตรง

รวมทั้งประกอบกิจกรรมท่องเที่ยวอีกมากมาย เช่น กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมส่องสัตว์ ดูนก กิจกรรมปีนหน้าผา กิจกรรมขี่จักรยานเสือภูเขา กิจกรรมส่องแก่ง กิจกรรมดำน้ำดูปะการังดูปะการัง และความสวยงามใต้ท้องทะเล เป็นต้น นอกจากนี้ด้วยลักษณะภูมิอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลยังก่อให้เกิดความสวยงามของทรัพยากรธรรมชาติ และบรรยากาศการท่องเที่ยวที่แตกต่างหลากหลายในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกันไปด้วย (พรหมเมธ นาถทอง, 2548 : 174-175)

ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นหัวใจของการท่องเที่ยวเนื่องจากทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวไม่ว่าจะรูปแบบใดเปรียบเสมือนอุปทานของการท่องเที่ยวโดยมีความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นอุปสงค์ ทั้งอุปสงค์และอุปทานที่มีความสมดุลจะมีผลทำให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย อย่างไรก็ตามแม้ว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวจะเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นก็มีความสำคัญ เพราะจะทำให้นักท่องเที่ยวสะดวกสบาย และเพลิดเพลินในขณะที่นักท่องเที่ยวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้

เดินทางไปท่องเที่ยวได้นั้น ควรมีลักษณะ 3 ประการคือ ประการแรกต้องมีความ ดึงใจ (Attraction) เรียกความสนใจนักท่องเที่ยวได้ต้องมีลักษณะชวนตาชวนใจ มีเสน่ห์เฉพาะตัว อันมีสาเหตุมาจาก ความงามตามธรรมชาติ และมีลักษณะของเหตุการณ์สำคัญเฉพาะกาล ประการที่สองคือ มีความสามารถในการเข้าถึงได้ง่าย (Accessibility) หากเข้าถึงได้อย่างสะดวกนักท่องเที่ยวจะเกิด อรรถรสในการท่องเที่ยวได้มาก และประการที่สามต้องมีความประทับใจ (Amenity) สร้างความสุขใจ และซาบซึ้งในการเที่ยวชม (ราณี อธิชัยกุล, 2548 : 5-6) เมื่อการท่องเที่ยวเติบโตและได้รับการพัฒนา อย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ย่อมมีผลต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิด ผลกระทบ ได้แก่ ประการแรกปัจจัยด้าน การเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติเป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นเนื่องจากการ เสื่อมสภาพตามกาลเวลา ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำของธรรมชาติ เช่น ภูมิอากาศ แสงแดด ลม น้ำ เป็นต้น หรืออาจ เกิดขึ้นในลักษณะของภัยธรรมชาติที่ทำให้มีผลกระทบต่อทรัพยากรการ ท่องเที่ยว ประการที่สอง ปัจจัยด้านการกระทำของมนุษย์ เป็นปัจจัยหลักสำคัญที่ทำให้เกิดผลกระทบ ทั้งด้านบวกและด้านลบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว และอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรเหล่านั้นอย่างรวดเร็ว และรุนแรงกว่าปัจจัยด้านการ และรุนแรงกว่าปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ ปัจจัยเหล่านี้ ประกอบด้วย นักท่องเที่ยว เจ้าของท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการการท่องเที่ยว และประการ ที่สาม เป็นปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งได้แก่ ระบบการจัดการ ถ้าระบบการ จัดการดีมีความเหมาะสมก็จะทำให้เกิดการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวในทาง ตรงกันข้ามหากระบบการจัดการไม่ดีจะส่งผลทางด้านลบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวกฎหมาย เป็นปัจจัยหนึ่ง ที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยเฉพาะในปัจจุบัน กฎหมายบางฉบับ ค่อนข้างล้าสมัย มีความซ้ำซ้อน และเกิดความขัดแย้งในข้อกฎหมายกับผู้ใช้กฎหมายและขาดการ บังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพการละเลยทำให้เกิดช่องว่างในการทำลายทรัพยากรการท่องเที่ยวได้ส่วน การประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนหากขาดการประสานงาน กันแล้วเอกชนก็จะมีการอาศัยช่องว่างหาทางหลีกเลี่ยงกฎหมายทำการรุกล้ำพื้นที่ในเขตอุทยาน แห่งชาติจัดสร้างรีสอร์ทและที่พักแรม เป็นต้น และสุดท้ายการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีอาจส่งผล กระทบต่อทรัพยากรท่องเที่ยว ทั้งทางด้านบวกและด้านลบการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมก็จะทำให้สิ่งแวดล้อมมีความเสื่อมโทรมน้อยลงตรงกันข้ามหากใช้ไม่ เหมาะสมและทำลายสิ่งแวดล้อมก็จะทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดผลกระทบ ของการท่องเที่ยวต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ของแหล่ง ท่องเที่ยวและมลภาวะ การก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่ไม่เหมาะสม การทำลายทรัพยากรการ ท่องเที่ยว การบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม เป็นต้น(วรรณาศิลปะอาษา,2548 : 167-181)

อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว เป็นอุทยานแห่งชาติที่ตั้งอยู่ในจังหวัดจันทบุรีมีพื้นที่ครอบคลุมท้องที่ ของตำบลพลับพลา ตำบลคมบาง ตำบลคลองนารายณ์ อำเภอเมืองจันทบุรี ตำบลพลี อำเภอแหลมสิงห์ ตำบลมาบไพ ตำบลวังสรรพรส ตำบลตรอกนอง ตำบลซึ้ง ตำบลตะปอน ตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง และ ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 134.50 ตารางกิโลเมตร หรือ 84,062.50 ไร่ ประกอบด้วยป่าที่สมบูรณ์ เทือกเขาสูงสลับซับซ้อน ทำให้มีอากาศจะเย็นสบายตลอดทั้งปี ยอดเขา สลับซับซ้อนสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ 20-924 เมตร จุดสูงสุดของพื้นที่อยู่ที่ยอดเขามาบ

ห้วยกรอก มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 924 เมตร และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสาย อยู่ห่างจากจังหวัดจันทบุรีประมาณ 14 กิโลเมตร ถนนลาดยางตลอดสายทำให้สะดวกสบายในการไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ วันที่ 2 พฤษภาคม 2518 อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วได้รับการจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 11 ของประเทศไทย โดยใช้ชื่อว่า "อุทยานแห่งชาติเขาสระบาป" แต่ต่อมา นายผจญ ธนมิตรามณี หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาสระบาปได้ทำหนังสือขอเปลี่ยนชื่ออุทยานเป็นอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว เนื่องจากน้ำตกพลิ้วเป็นน้ำตกที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ มีน้ำตกตลอดปี อีกทั้งยังเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป และเป็นจุดเด่นของอุทยาน ซึ่งคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2525 เห็นชอบให้เปลี่ยนชื่อเป็น "อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว" น้ำตกพลิ้ว เป็นน้ำตกขนาดใหญ่และสวยงาม มีน้ำตลอดปี ประกอบด้วยสายธาร 2 สาย สายหนึ่งไหลลดหลั่นผ่านชอกหินผา อีกสายหนึ่งมีขนาดเล็กกว่า แต่ทั้งตัวลงมาจากผาสูง 20 เมตร ทั้งสองสายไหลมารวมกันในแอ่งน้ำใสสะอาด มากสามารถมองเห็นพื้นล่างซึ่งส่วนใหญ่เป็นหินและทรายในระดับลึกกว่า 2 เมตร ภายในบริเวณน้ำตกและลำคลอง มีปลาใหญ่น้อยหลายชนิดอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นที่ตื่นตาตื่นใจกับฝูงปลาแก้มที่ไปท่องเที่ยวก่อนหน้า โดยเฉพาะ "ปลาพลวงหิน" ภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วยังมี อลงกรณ์เจดีย์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วย พระนางเจ้าสุวัทนาหมาริรัตน พระบรมราชเทวีอัครมเหสี ได้โปรดปรานให้สร้างเจดีย์ทำด้วยศิลาแลงขึ้น ที่บริเวณหน้าผาด้านหน้า น้ำตกพลิ้ว เมื่อ พ.ศ. 2419 เพื่อเป็นที่ระลึกในการเสด็จประพาส น้ำตกพลิ้ว ด้วยกัน และพระราชทานนามว่า "อลงกรณ์เจดีย์" (นักประวัติศาสตร์ค้นคว้าหลักฐานภายหลังพบว่า ร.๕ ทรงพระราชทานนามว่า "จุลศิริจุมพลเจดีย์" ซึ่งกรมศิลปากรได้ให้เปลี่ยนชื่อแล้ว) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรด น้ำตกพลิ้ว เป็นอย่างยิ่ง และได้เสด็จประพาสหลายคราว โปรดมาก ถึงกับมีพระราชดำรัสว่า "เราได้เห็นน้ำตกอย่างนี้มาสองสามแห่ง คือที่ปิ่น แกะช้าง และสีพยา เห็นไม่มีที่ไหนจะงามกว่าที่นี่เลย ถ้าจะให้เรานั่งดูอยู่ยงคำก็แทบจะได้ด้วยเย็นสบายจริง" และมี พระมิตพระนางเรือล่ม(สุนันทาสาวรี) สดุดพระนางเรือล่มอยู่ในบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 (พ.ศ. 2424) เพื่อเป็นที่ระลึกแก่สมเด็จพระนางเจ้าสุวัทนาหมาริรัตน พระบรมราชเทวี

ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบสำคัญหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยวในด้านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวและผู้คนในท้องถิ่นที่เป็นประชาชนและผู้ให้บริการทางการท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลข่าวสารและสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อชักจูงนักท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ เช่น สื่อบุคคล สิ่งพิมพ์แผ่นพับ นิตยสารอินเทอร์เน็ต ป้ายโฆษณา เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวที่มีความ ต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารและตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวต่างก็จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพแวดล้อมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารและพื้นฐานทางลักษณะประชากร (จริญญา เจริญสุกใส, 2548:107-108 อ้างในวิราธร อัมพวัต,2559) ทำให้มีผู้คนที่มาเที่ยวมาอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี โดยเฉลี่ยจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาวันละประมาณ 500-1,000คน แต่หากเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ จะมีมากขึ้นเป็นประมาณ 1,500-2,000 คนและมีมากขึ้นไปเรื่อย ๆ

ด้วยเหตุที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ อย่างหลากหลายรูปแบบในการสื่อสารเพื่อให้นักท่องเที่ยว

ได้มีการเปิดรับและเดินทางมาท่องเที่ยวกันเป็นจำนวนมากจนอาจทำให้ แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี นี้มีความเสื่อมโทรมและมีการเปลี่ยนแปลงไปหลายรูปแบบอันอาจส่งผลกระทบให้ความสมบูรณ์ของธรรมชาติอันบริสุทธิ์นั้นโดยไม่ กลับคืนมาได้อีกนักท่องเที่ยวเองได้มีการมองเห็นสิ่งใดบ้างที่เป็นผลกระทบทางด้านลบจากการที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่านักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี มีการเปิดรับสื่ออย่างไร มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ในระดับใด และมีความคิดเห็นแตกต่างกันตามการเปิดรับสื่ออย่างไรหรือไม่เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้รับให้ผู้สนใจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี นำไปใช้ในการ แผนพัฒนาในด้านการเปิดรับสื่อ และการแก้ไขปัญหาผลกระทบทรัพยากร การท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ให้สอดคล้องกับการเปิดรับสื่อและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อไป

1.2 ปัญหาการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวจีนมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับวัดเขาสุกิม จังหวัดจันทบุรี อย่างไร และปัจจัยด้านใดที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้
2. นักท่องเที่ยวชาวจีนมีทัศนคติต่อวัดเขาสุกิม จังหวัดจันทบุรี ในมิติด้านศาสนา วัฒนธรรม และความน่าสนใจเชิงท่องเที่ยวอย่างไร
3. ช่องทางสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ใดที่นักท่องเที่ยวชาวจีนใช้และให้ความสนใจมากที่สุด ในการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับวัดเขาสุกิม
4. ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ความคาดหวัง และประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนมีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาวัดเขาสุกิมอย่างไร
5. แนวทางการพัฒนาศักยภาพของวัดเขาสุกิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนให้เพิ่มมากขึ้นควรเป็นไปในทิศทางใด

1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- 1.เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี
- 2.เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี
- 3.เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวที่ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี

2. ได้ทราบถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี
3. ได้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี
4. ได้นำข้อมูลที่ได้รับให้ผู้สนใจหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี นำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาในด้านการเปิดรับสื่อ และการแก้ไขปัญหาผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว ให้สอดคล้องกับการเปิดรับสื่อและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเฉพาะการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนทางด้านสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ทางด้านปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ ปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง และปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม

1.5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี

1.5.3 ขอบเขตด้านเวลา ศึกษาเก็บข้อมูลช่วงเดือน พฤศจิกายน 2567 - เมษายน 2568

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การเปิดรับสื่อ หมายถึง กระบวนการที่นักท่องเที่ยวชาวจีนได้รับข้อมูลข่าวสารหรือภาพเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ผ่านสื่อประเภทต่างๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อออนไลน์ เว็บไซต์ท่องเที่ยว โซเชียลมีเดีย (WeChat, Weibo, TikTok) โบรชัวร์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ โดยพิจารณาจากความถี่ของการเปิดรับ ประเภทของสื่อ และเนื้อหาที่ได้รับ

1.6.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว หมายถึง ทศนคติ มุมมอง และความรู้สึกที่นักท่องเที่ยวชาวจีนมีต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ซึ่งอาจครอบคลุมทั้งในแง่บวก เช่น การอนุรักษ์ ความสวยงาม และในแง่ลบ เช่น ขยะการทำลายธรรมชาติ

1.6.3 นักท่องเที่ยวชาวจีน หมายถึง บุคคลสัญชาติจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยเฉพาะที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

1.6.4 ผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านบวกและด้านลบที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่วจากกิจกรรมของนักท่องเที่ยว เช่น การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม การเพิ่มขึ้นของขยะ การรบกวนสัตว์ป่า หรือการฟื้นฟูทรัพยากรจากมาตรการอนุรักษ์

1.6.5 อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี หมายถึง พื้นที่คุ้มครองทางธรรมชาติที่ตั้งอยู่ในจังหวัดจันทบุรี มีลักษณะภูมิประเทศที่โดดเด่นด้วยน้ำตกและป่าไม้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ

1.6.6 นักท่องเที่ยวจากสื่อต่างๆ เกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

1.6.7 สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวสวนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ที่เผยแพร่ข้อมูลให้นักท่องเที่ยวได้อ่าน ได้แก่ หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป นิตยสารท่องเที่ยว โพสต์เตอร์แผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยวสวนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี และคู่มือแนะนำแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดจันทบุรี

1.6.8 สื่ออินเทอร์เน็ต หมายถึง ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวสวนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ที่นักท่องเที่ยวมีการค้นหาข้อมูลผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆ ได้แก่ เว็บไซต์การท่องเที่ยว FaceBook ของนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว YouTube สารคดีท่องเที่ยว และอื่นๆ

1.6.9 ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติสวนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ในระดับต่างๆ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.7 สมมติฐานการวิจัย

1.7.1 การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนจำแนกด้านสื่อบุคคลที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติสวนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

1.7.2 การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนจำแนกด้านสื่อสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติสวนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

1.7.3 การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนจำแนกด้านสื่ออินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติสวนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

1.7.4 การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนจำแนกด้านสื่อที่เปิดรับมากที่สุดที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติสวนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

1.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีน

- ด้านสื่อบุคคล
- ด้านสื่อสิ่งพิมพ์
- ด้านสื่ออินเทอร์เน็ต

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบด้านลบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

- ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว
- ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์
- ปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง
- ปัญหาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้ารวบรวมเอกสารเพื่อใช้เป็นแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ

2.1.1 ความหมายของการเปิดรับสื่อ

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงชีวิตตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของบุคคลที่อยู่ทั้งในชุมชนเดียวกันและที่อยู่ห่างไกลกันคนละซีกโลกสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งทำให้การสื่อสารมีความเชื่อมต่อให้โลกเรามีความใกล้ชิดเป็นหนึ่งเดียวกันมากขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสังคมเคลื่อนเข้าสู่คลื่นลูกที่ 4 มีการพัฒนารูปแบบสังคมการปกครองทางด้านเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม การสื่อสารจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่ง สามารถที่จะทำกิจกรรมที่กำหนดไว้บรรลุวัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี

วิลเบอร์ชแรมม์ (Wilbur Schramm, 1978 : 13 อ้างในพีระ จิระโสภณ, 2542 : 632) กล่าวว่า โดยทั่วไปบุคคลมักจะเลือกรับสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุดหรือหมายถึงสะดวกในการรับรู้มากที่สุด และได้รับผลประโยชน์ตอบแทนมากที่สุด

ในการเลือกรับรู้ข่าวสาร แคลปเปอร์ (Klapper, 1960, pp.19-25) กล่าวว่าผู้รับสารมีกระบวนการกระบวนการเลือกสรรข่าวสารที่แตกต่างกันไป จากประสบการณ์ ความเชื่อ และทัศนคติ ฯลฯ ซึ่งกระบวนการในการเลือกสรรนี้ เปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filter) ข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ประกอบด้วยกรกรอง 3 ขั้นตอน ดังนี้ (พีระ จิระโสภณ, 2542 : 636-638)

1. การเลือกรับหรือการเลือกสนใจ (Selective Exposure) กล่าวคือบุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการของตน เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและเป็นข้อมูลเพื่อสนองความต้องการของตน นอกจากบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่สอดคล้องกับทัศนคติ และความเชื่อดั้งเดิมของบุคคลนั้นๆ ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารที่ขัดแย้งกับความเชื่อ ทัศนคติ และความสนใจ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสบายใจและความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสาร

2. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation) กล่าวคือ เมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งผู้รับสารจะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความสารที่ได้ตามความเข้าใจของตนเอง ทัศนคติ ประสบการณ์ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง และแรงจูงใจของตน

3. การเลือกจดจำ (Selective Retention) กล่าวคือ หลังจากที่เราเลือกเก็บ เลือกความสนใจ เลือกรับรู้ และตีความข่าวสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการจำเข้าไปไว้เป็นประสบการณ์เพื่อที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป ในขณะที่เดียวกันก็มักจะลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกับความสนใจหรือไม่เห็นด้วย

ชาร์ลส์แอทกิน (Atkin, 1973 : 15) ได้กล่าวถึงการเปิดรับข่าวสารที่เป็นการรับรู้ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่ต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ และประสบการณ์บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากย่อมมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนที่มีความทันสมัยกว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย แต่อย่างไรก็ตามการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเปิดรับข่าวสารมากอาจไม่ทำให้บุคคลนั้นเป็นคนที่รู้มากเสมอไป และการเปิดรับข่าวสารน้อยก็ไม่ได้ทำให้มีความรู้่น้อยเสมอไป

นอกจากนี้ Willbur Schramm และ Atkin ยังได้กล่าวถึงการเปิดรับสื่อของผู้รับสารไว้ในลักษณะเดียวกันว่า ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกเปิดรับสื่อที่สามารถจัดหาได้ (Availability) และสะดวกในการเปิดรับมากที่สุด รวมทั้งเป็นสื่อที่ผู้รับสารเปิดรับเป็นประจำด้วย

กาญจนา แก้วเทพ (2545 : 306) ระบุในการเปิดรับสารของผู้รับสารนั้น คนเรามีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เพื่อประกอบการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการ เมื่อมีความตั้งใจที่แน่อนการเข้าไปใช้สื่อจึงไม่ใช่กิจกรรมที่เข้าไปตามยถากรรมหรือไร้เป้าหมาย หากแต่เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย

2.1.2 ประเภทของสื่อที่เปิดรับข่าวสาร

ประมะ สตะเวทิน(2539:35) ได้กล่าวว่าคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่ทันสมัยมากที่สุด ในปัจจุบัน เพราะความหลากหลายของข้อมูลข่าวสาร การให้ข้อมูลที่ทันสมัย เป็นแหล่งความรู้ที่กว้างขวางซึ่งในปัจจุบันคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมีบทบาทในชีวิตของเรามากขึ้น เช่น ใช้ในการสื่อสารข้อมูลในด้านสังคมโลก วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละภาค ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการสื่อสารที่สะดวกรวดเร็ว ประชาชนสามารถหาความรู้ได้ในยุคของข้อมูลข่าวสาร ช่องทางของข่าวสารที่ได้รับเป็นทั้งการโฆษณา (Advertising) และเป็นการประชาสัมพันธ์ (Public relation) ที่ใช้สื่อต่างๆ เป็นช่องทาง(Channel) สื่อที่เรานึกถึงอยู่ตลอดเวลา คือสื่อทุกชนิดต้องมีจิตวิทยา (Psychology) และสังคมวิทยา

เสรี วงษ์มณฑา (2542) ได้อธิบายความหมายของสื่อประเภทต่างๆ ไว้ดังนี้

1. สื่อบุคคล เป็นสื่อที่สามารถใช้สื่อสารได้สองทาง มีการโต้ตอบกันได้แต่มักเป็นไปในวงแคบ การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Media) มีลักษณะ ดังนี้

1.1มนุษย์ยอมเชื่อบุคคลที่มีความสำคัญต่อชีวิตของคน เช่น เชื่อพ่อแม่ เชื่อครู เชื่อสามี เชื่อลูก คนเหล่านี้เรียกว่า บุคคลที่มีความสำคัญต่อชีวิต (Significant other) มนุษย์เราทุกคนต้องมีบุคคลเหล่านี้อยู่ในใจ ซึ่งเป็นเรื่องของสังคมวิทยา (Sociology) ทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นสื่อสำคัญลำดับแรกของการสื่อสารทั้งหมด สามารถชนะทุกๆ สื่อ แต่ถ้าเมื่อไรคนไม่ชนะสื่ออื่นๆ บุคคลนั้นต้องพิจารณาตนเอง แสดงว่า ตนเองไม่เป็นบุคคลสำคัญของคนนั้น เพราะเขามองข้ามเราไป แล้วเอาสื่อมาสำคัญกว่าชีวิตของเรา

1.1มนุษย์เราให้คุณให้โทษ (Sanction) หมายความว่าถ้าเขาไม่เชื่อเรา เราสามารถโกรธเขาได้ แต่สื่อโกรธเราไม่ได้ เช่น แม่บอกให้เราไปซื้อสินค้ายี่ห้อหนึ่งเราไม่ซื้อ แม่สามารถโกรธเรา

ได้ แต่ถ้าสื่อวิทยุ โทรทัศน์นิตยสาร บอกให้เราซื้อแต่เราไม่ซื้อสินค้านั้น สื่อเหล่านี้ก็ทำอะไรเราไม่ได้ ส่วนนี้เรียกว่าความสามารถทางด้านสังคม (Social ability)

2. สื่อสารมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร

2.1 สื่อโทรทัศน์ มีหลักสังคมวิทยา คือ

- สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่เคลื่อนที่ไม่ได้ (Immovable) ทั้งในบ้านและนอกบ้าน เช่น เราเสียบสายอากาศ กับเครื่องรับไว้อย่างเหมาะสมแล้ว พอไม่อยากจะเห็นไปห้องอื่นๆ ก็อาจทำให้ภาพไม่ชัดเจน เมื่อเทียบกับวิทยุแล้ว โทรทัศน์เป็นสื่อที่อยู่คงที่ อยู่ติดที่มากกว่า ส่วนวิทยุสามารถเคลื่อนย้ายไปไหนมาไหนก็ได้

- สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อครอบครัวมากกว่า (Family media) คือการดูโทรทัศน์จะไม่ดูคนเดียว แต่จะดูกับสมาชิกคนอื่นๆ ของครอบครัว ดังนั้นสินค้าที่สมาชิกในครอบครัวใช้ จึงเหมาะที่จะสื่อสารทางโทรทัศน์

2.2 สื่อวิทยุ มีลักษณะดังนี้

- เป็นสื่อเฉพาะบุคคล (Personal media) ฟังคนเดียวได้ไม่เหมือนกับสื่อโทรทัศน์
- เป็นสื่อที่ถูกเคลื่อนย้ายได้ (Movable) จะนำไปไหนได้สะดวก

2.3 สื่อหนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่เสนอเรื่องราวได้ฉับไว (Immediate media) กว่าสื่ออื่นๆ มีทั้งหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่น หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณและหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพมีลักษณะดังนี้

- เป็นสื่อเพื่อส่องมองชนคดี

- เป็นสื่อที่นำเสนอเรื่องราวได้ฉับไว แต่ในปัจจุบันสื่อวิทยุไม่ได้แล้ว และถูกใช้เป็นปฏิทินของชีวิต (Calendar) คือ ตอนเช้าทุกวันก่อนออกจากบ้าน ไปทำงานจะตรวจสอบว่าในวันนี้มีอะไรเกิดขึ้นแค่ไหน เป็นลักษณะของการติดตามข่าว

- เป็นสื่อที่ไม่เก็บเป็นข้ออ้างอิง (Reference) เพราะเป็นสื่อแบบวันต่อวัน (Day by day media) เมื่ออ่านแล้วก็ทิ้ง

2.4 สื่อนิตยสาร มีลักษณะดังนี้

- เป็นสื่อเพื่อส่องมองที่ชวนให้คิดเหมือนกับหนังสือพิมพ์

- เป็นสื่อที่นิยมนำไปอ่านในห้องนอน (Bed time medium)

- เป็นสื่อยามรอคอยที่มีความเป็นส่วนตัวสูง (Waiting-time personal medium)

- เป็นสื่อที่ค่อนข้างไม่มีกำหนดเวลา (Timeless) หมายความว่า จะนำขึ้นมาอ่านเมื่อใดก็ได้ แม้เวลาจะผ่านไป 3-4 เดือนแล้วก็ตาม แต่หนังสือพิมพ์ที่ออกเมื่อ 3 เดือนที่แล้วจะไม่มีใครนำมาอ่านอีก เป็นต้น

- เป็นสื่อที่ควรค่าแก่การเก็บ จะเปิดอ่านอีกเมื่อไรก็ได้

3. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น Internet E-mail ซึ่งมีข้อดี คือ ให้ข้อมูลข่าวสารได้มาก มีภาพสามมิติ มีการเคลื่อนไหว มีภาพเสมือนจริง มีลูกเล่นมาก แต่มีข้อเสีย คือมีราคาสูง จำนวนผู้รับสาร อยู่ในวงแคบ จึงเป็นสื่อเพื่อสนองภาพพจน์มากกว่า

แนวคิดของ Wilbur Schramm (1973) ว่าด้วยองค์ประกอบในด้านต่างๆ ของการเลือกเปิดรับสารของผู้รับสาร มีดังนี้

1. การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสาร เนื่องจากผู้รับสารแสวงหาข่าวสารเพื่อสนอง

จุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสารจึงช่วยให้ผู้รับสารได้เรียนรู้ว่าข่าวสารมีประโยชน์ที่แตกต่างกัน จึงก่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงอุปนิสัยและรูปแบบการแสวงหาข่าวสาร

2. ประสบการณ์ เนื่องจากผู้รับสารย่อมมีประสบการณ์เกี่ยวกับข่าวสาร วัตถุ สิ่งของ ฯลฯ แตกต่างกันไป ประสบการณ์เป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารแตกต่างกัน
3. ภูมิหลังที่แตกต่างกัน จะทำให้ผู้รับสารมีความสนใจในสื่อที่แตกต่างกัน
4. ความสามารถในการรับสาร ทั้งสภาพร่างกาย และจิตใจของคนจึงมีส่วนสัมพันธ์กับความสามารถในการรับข่าวสารของบุคคล
5. บุคลิกภาพ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติ การสนใจ และพฤติกรรมของผู้รับสาร
6. ความสามารถในการรับสาร ทั้งสภาพร่างกายและจิตใจของคนจะมีส่วนสัมพันธ์กับความสามารถในการรับข่าวสารของบุคคล
7. อารมณ์สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสารแต่ละคนเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของข่าวสาร หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายในข่าวสารของผู้รับสาร
8. ทัศนคติ เป็นตัวแปรที่กำหนดการรับ และการตอบสนองข่าวสารหรือสิ่งเร้าต่างๆ ด้วยการแสดงออกมาทางพฤติกรรมของผู้รับสารที่มีต่อข่าวสารแต่ละประเภทที่พบ ทัศนคติของผู้รับสารเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ เมื่อทัศนคติเปลี่ยนไป การรับข่าวสารและการตอบสนองต่อข่าวสารก็จะแตกต่างกันไปด้วย

ตัน ตันท์สุทธีวงศ์ และคณะ (2539 : 12) ได้กล่าวว่า ในช่วง พ.ศ. 2533 คอมพิวเตอร์ที่ต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน โดยเพิ่มจากหลักแสนเป็นหลักล้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเริ่มมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตทางด้านธุรกิจ สิ่งที่มีผลกระตุ้นให้อินเทอร์เน็ตขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงหลัง ๆ ก็คือ เทคโนโลยีการสื่อสารซึ่งมีความเร็วในการรับส่งข้อมูลสูงชัน และมีราคาถูกลงทำให้การเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง จนถึงการเชื่อมต่อเครือข่าย

อาดัมส์ (Adams, 1977:162-167) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อเฉพาะกิจไว้ดังนี้ สื่อเฉพาะกิจจัดว่ามีความสำคัญต่อการเผยแพร่วรรณกรรมและข่าวสารข้อมูล เพราะสื่อเฉพาะกิจเป็นการให้ความรู้และข่าวสารที่เป็นเรื่องราวเฉพาะอย่าง โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้แน่นอน ตัวอย่างสื่อเฉพาะกิจได้แก่ การจัดพิมพ์เอกสาร จุลสาร แผ่นพับ คือแผ่นปลิวออกเผยแพร่ ซึ่งอาจจะจัดส่งไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยทางไปรษณีย์ นอกจากนี้การปิดโปสเตอร์ตามชุมชนต่างๆ การจัดนิทรรศการ การสาธิต ก็เป็นการใช้สื่อเฉพาะกิจที่มีประสิทธิภาพในการรณรงค์เผยแพร่ประดิษฐ์กรรมแปลก ๆ และทันสมัยในสังคมนั้นๆ

2.1.3 การวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ

มีตัวชี้ (Index) ที่ใช้วัดกันส่วนใหญ่แบ่งเป็น 2 ประเภท (Me Leod & Garrett, 1972 : 21) คือ

1. วัดจากเวลาที่ใช้กับสื่อ
2. วัดจากความถี่ของการใช้สื่อ แยกตามประเภทของเนื้อหารายการที่แตกต่างกันกับ

ปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความสนใจของผู้ฟัง เวลาว่างที่คนมีอยู่และการมีสื่อใกล้ตัวผู้รับสารเป็นต้น การวัดในเรื่องเวลาที่ใช้กับสื่อมีข้อเสียที่ว่าคำตอบขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความสนใจของผู้ฟัง เวลาว่างที่คนมีอยู่ และการมีสื่อใกล้ตัว ด้วยเหตุนี้ คำตอบที่เกี่ยวกับเวลาที่ใช้กับสื่อจึงมักไม่สามารถแปลความหมายได้ในทางจิตวิทยาและมักไม่ให้ผลที่ชัดเจนเมื่อนำไปเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น และเพื่อแก้ปัญหาความไม่ชัดเจนในเรื่องนี้จึงได้มีการวัดตัวแปรการเปิดรับสื่อโดยใช้ความถี่ของการใช้สื่ออย่างเฉพาะเจาะจงเช่น วัดความถี่ของการอ่านโฆษณาหรือบทความประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานีบริการน้ำมัน ปตท. รูปแบบใหม่ ในหนังสือพิมพ์นิตยสารหรือวารสาร ความถี่ของการชมหรือฟังโฆษณาสถานีบริการน้ำมัน ปตท. ทางโทรทัศน์หรือวิทยุ เป็นต้น

แม็คไควร์(Me quail, 2000 : 55) ได้เสนอทฤษฎีการเปิดรับสื่อและการเลือกรับสารว่าการเปิดรับ (Exposure) หมายถึง การที่ประสาทสัมผัสของผู้บริโภคถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้าซึ่งผู้บริโภคจะเป็นผู้เลือกเองว่าสิ่งเร้าใดตรงกับความต้องการของตนโดยจะหลีกเลี่ยงการเปิดรับสิ่งเร้าที่ตนเองไม่ต้องการไม่สนใจ และเห็นว่าไม่สำคัญ การเปิดรับสื่อ (Media Exposure) เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งต่อการสื่อสาร ซึ่งเกี่ยวกับ

ปัจจัยภายในของผู้รับสาร เช่นปัจจัยทางด้านจิตวิทยา และปัจจัยภายนอก เช่น โอกาสในการเข้าถึงสื่อ ซึ่งประกอบด้วย การเข้าถึงสื่อในเชิงกายภาพ (Physical Accessibility) เช่น ผู้รับสารอยู่ใกล้หรือไกลจากข่าว และสื่อการเข้าถึงสื่อในเชิงเศรษฐกิจ และการเข้าถึงสื่อในเชิงสังคม-วัฒนธรรม (Socio-Accessibility)

แม็คไควร์ (Me quail, 2000 : 56) ได้เสนอว่าแบบแผนการเปิดรับสื่อซึ่งส่งผลกระทบต่อกระบวนการสื่อสารมี 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรมการรับสื่อเชิงเครื่องมือ (Instrumental Viewing Behavior) เป็นการเปิดรับสารผู้รับสารตั้งใจเจาะจงจะเปิดรับ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าจะนำเอาข่าวสารไปใช้ประโยชน์บางอย่าง
2. พฤติกรรมการรับสื่อเชิงพิธีกรรม (Ritualistic/Habitual Viewing Behavior) เป็นการเปิดรับที่ไม่ได้มีเป้าหมายพิเศษไม่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ว่าจะนำเอาความรู้ไปใช้ประโยชน์อะไรเป็นการเปิดดูเพราะความเคยชินดูไปเรื่อยๆ ไม่ได้เจาะจงคาดหวังอะไรเป็นพิเศษทั้งนี้ สามารถจำแนกพฤติกรรมการเปิดรับได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) คือ การที่บุคคลแสวงหาข่าวสาร เพื่อต้องการให้เรื่องใดเรื่องหนึ่งมีความคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง

2. การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) คือ การที่บุคคลเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการข้อมูลที่ตนเองสนใจและอยากรู้ เช่น การรับฟังรายการวิทยุที่ตนเองชื่นชอบ

3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) เป็นการที่บุคคลเปิดรับข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการกระทำหรือความต้องการเรียนรู้บางอย่างโดยทางหนึ่งหรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

พรทิพย์ วรกิจโกศาทร (2530 : 243) ได้ให้ข้อเสนอเพิ่มเติมในประเด็นของการเปิดรับสื่อและการเลือกสื่อไว้ว่า ผู้รับสารจะเลือกรับสื่อตามคุณลักษณะดังนี้

1. เลือกรับสื่อที่สามารถจัดหาได้ (Availability) ธรรมชาติของมนุษย์จะใช้เวลาพยายามเพียงระดับหนึ่งเท่านั้น อะไรที่ได้มายากก็มักจะไม่ได้รับการเลือก ดังนั้น ผู้รับสารจึงเปิดรับสื่อที่ตนไม่

ต้องใช้ความพยายามมากนัก เป็นสื่อที่จัดหามาได้ง่ายกว่าสื่ออื่นๆ

2. เลือกเปิดรับสื่อที่สอดคล้องกับตนเอง (consistency) ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อที่มีความสอดคล้องกับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ ทักษะคติ และพฤติกรรมของตนเอง

3. เลือกรับสื่อที่สะดวกและนิยม (Convenience and Preferences) ผู้รับสารจะเปิดรับสื่อที่ตนเองมีความสะดวก เช่น ผู้รับสารบางคนต้องใช้เวลาในการเดินทางอยู่บนรถยนต์ดังนั้นสื่อที่สะดวกในการเปิดก็คือวิทยุ เป็นต้น

4. เลือกรับสื่อตามความเคยชิน (Accustomed) ผู้รับสารบางคนจะติดอยู่กับการเปิดรับสื่อเดิมๆที่ตนเปิดรับอยู่เป็นประจำ ซึ่งมักพบในบุคคลที่มีอายุมากที่รับสื่อใดซ้ำๆ และไม่สนใจสื่อใหม่ๆ

5. เลือกเปิดรับสื่อตามลักษณะเฉพาะของสื่อ (Characteristic of Media) คุณลักษณะของสื่อมีผลต่อการเลือกเปิดรับสื่อของผู้รับสาร เช่น บางคนชอบที่จะเปิดรับข่าวสารในสถานที่ต่างๆ ก็จะนิยมที่สามารถพกพาได้จึงเปิดรับหนังสือหรือหนังสือพิมพ์ในขณะที่บางคนชอบสื่อที่มีภาพและเสียงก็จะนิยมสื่อโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ เป็นต้น

การศึกษาของ ออลพอร์ต และโพสท์แมน (Allport & Postman, 1967 : 88) พบว่าผู้รับสารมักถ่ายทอดข่าวสารไปยังคนอื่นๆ ไม่ครบถ้วนเหมือนที่รับมา เนื่องจากแต่ละคนเลือกจดจำเฉพาะส่วนที่เห็นว่ามีที่น่าสนใจเท่านั้น ส่วนข่าวสารที่เหลือมักจะถูกกลืนหรือไม่นำมาถ่ายทอดต่อทั้งนี้ แคลปเปอร์ (Klapper, 1960 : 33) กล่าวว่า ความพร้อมที่จะจดจำสารมักเกิดขึ้นแก่คนที่สนใจและพร้อมจะเข้าใจ และพร้อมที่จะลิ้มสาร เมื่อไม่สนใจจะรับรู้และไม่พร้อมจะเข้าใจ ดังนั้นการเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารที่เราได้รับจึงเป็นการช่วยเสริมให้ทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของเรามีความมั่นคงมากขึ้น และเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น การรับรู้ในลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้อาจส่งผลการสื่อสารได้เช่นกัน ได้แก่

1. การรับรู้แบบเหมารวม (Stereotype) หรือการมองไม่เห็นความแตกต่าง คือมองว่าสิ่งต่างๆ เหล่านั้นเหมือนกันหมด เช่นมองว่าผู้หญิงทุกคนอ่อนแอเหมือนกัน ซึ่งมีสาเหตุมาจากธรรมชาติของคนที่มีกจัดสิ่งต่างๆ ออกเป็นหมวดหมู่เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ โดยดูว่าสิ่งใดมีลักษณะคล้ายกันก็จัดเข้าไว้เป็นประเภทเดียวกัน การทำเช่นนี้อยู่เสมอจึงทำให้มองแต่ความเหมือนหรือความคล้ายคลึงจนไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างสิ่งต่างๆ ได้ ทั้งสิ่งที่อยู่ประเภทเดียวกันก็มีเอกลักษณ์ของตนที่แตกต่างกันไปจากสิ่งอื่น ซึ่งทำให้เกิดทัศนคติ อคติ ความเชื่อ และค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารได้

2. การรับรู้แบบมีอคติหรือความโน้มเอียง (Bias) คือ การรับรู้โดยไม่พิจารณาจากข้อมูลที่เป็นจริง แต่ใช้ความรู้สึกส่วนตัวเป็นเครื่องตัดสินความถูกผิดของข้อมูล เช่น มองว่าเพื่อเป็นฝ่ายถูกเสมอและมองศัตรูว่าเป็นฝ่ายผิดเสมอ ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงไม่มีใครทำผิดตลอดและไม่มีใครทำถูกตลอด การรับรู้เช่นนี้จึงเบี่ยงเบนข่าวสารที่ได้รับไปในทิศทางที่ตนพอใจเท่านั้น

3. การรับรู้ แบบสุดขั้ว (Black or White) เป็นการมองหรือตัดสินอะไรบางอย่างเด็ดขาดไม่มีการประนีประนอม เห็นว่าอะไรมีเพียง 2 ลักษณะซึ่งมีความแตกต่างอย่างตรงข้ามไม่มี จุดกึ่งกลางระหว่างความแตกต่างทั้ง 2 ด้านนั้นเช่นมองว่าคนไม่ดีคือคนเลวคนไม่สวยคือคนชั่วเหี้ยนเป็นต้นการรับรู้เช่นนี้จะจำกัดความคิดและสกัดกั้นทางเลือกที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา รวมทั้งทำให้ไม่สามารถเปิดรับความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากความคิดของตนได้

4. การรับรู้แบบแช่แข็ง (Freezing Retention) คือการที่เรายึดมั่นถือมั่นในความคิดและความเชื่อของเราทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วทุกสิ่งทุกอย่างในโลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เป็นการที่เห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะรับรู้ในสถานะของสิ่งนั้นๆ ไม่เปลี่ยนแปลง แม้ในความเป็นจริงอาจมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแล้วก็ตาม อาทิ เห็นว่าสุนัขเป็นสัตว์ดุร้ายน่ากลัว แม้จะพบสุนัขป่วยหนัก ไม่มีเรี่ยวแรงก็ยังมองว่าน่ากลัวอยู่

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อและการเลือกรับสาร และทฤษฎีกระบวนการเลือกเปิดรับสาร เห็นถึงความคล้ายคลึงกันในการอธิบายพฤติกรรมการเปิดรับสื่อว่า การเปิดรับสื่อของผู้บริโภคเกิดขึ้นอย่างเป็นกระบวนการและเป็นระบบซึ่งการรับรู้ที่เกิดขึ้นย่อมที่จะผ่านการคัดเลือกจากประสบการณ์ของผู้ที่รับสาร

ทฤษฎีที่สำคัญของเดอ เฟลอร์ (De Fleur, 1966) เกี่ยวกับเรื่องนี้มีด้วยกัน 3 ทฤษฎี คือ (อ้างในพีระ จิระโสภณ, 2542 : 645)

1. ทฤษฎีความแตกต่างของแต่ละบุคคล (Individual Differences Theory) เป็นทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นว่าผู้รับสารแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยาเช่น ทักษะคิด ค่านิยมและความเชื่อ ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารหรือการตีความข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกันไม่มีความสอดคล้องกัน หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างของแต่ละบุคคล มีดังนี้

- มนุษย์เรามีความแตกต่างกันมากในองค์ประกอบทางจิตวิทยาส่วนบุคคล
- ความแตกต่างบางส่วนมาจากลักษณะแตกต่างทางชีวภาค หรือทางร่างกายของแต่ละบุคคล แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากความแตกต่างที่เกิดจากการเรียนรู้
- มนุษย์ซึ่งถูกขุบเลี้ยงภายใต้สภาพการณ์ต่าง ๆ จะเปิดรับความคิดเห็นแตกต่างกันไปอย่างกว้างขวาง
- จากการเรียนรู้สิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อที่รวมเป็นลักษณะทาง

กว่า ข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชน มักจะถูกรับรู้หรือตีความโดยมีอิทธิพลของกลุ่มหรือบุคคลในกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เช่น การที่ปัจเจกบุคคลจะเชื่อข่าวสารจากโฆษณาใดหรือไม่นั้น มักจะได้รับอิทธิพลจากการปรึกษาหารือหรือไต่ถามเพื่อนฝูงหรือผู้ใกล้ชิดอิทธิพลที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารในลักษณะนี้เรียกว่า “อิทธิพลของบุคคล” (Personal Influence)

จากเนื้อหาข้างต้นสรุปได้ว่า ในการเปิดรับสารของผู้รับสาร สารนั้นๆ จะต้องเป็นสารที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับสาร และเป็นสื่อที่สอดคล้องกับสื่อที่ผู้รับสารมีการเปิดรับอยู่เป็นประจำ ดังนั้นการผลิตสื่อใดๆ ก็ตามควรเลือกสื่อที่อยู่ในความสนใจ และความต้องการของผู้รับสารเป็นสำคัญ การเปิดรับสื่อและการจดจำจึงเกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายผู้รับสาร นั้นหมายถึงว่า การสื่อสารสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการให้คนมาท่องเที่ยวเพื่อชมความงามของธรรมชาติขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ และผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มาให้บริการแก่นักท่องเที่ยวให้เกิดความสะดวกสบาย จึงต้องมีการสื่อสาร ข้อมูลออกไปให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ด้วยการเปิดรับสื่อที่นักท่องเที่ยวมีการเปิดรับอยู่เป็นประจำ

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีน เพื่อศึกษาหาข้อมูลการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวที่วนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยจึงได้ กำหนดสื่อที่เป็นปัจจัยการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนด้านตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเปิดรับจากสื่อบุคคล การเปิดรับจากสื่อสิ่งพิมพ์ และการเปิดรับจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

2.2.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อหาความสนุกสนานการประชุม การสัมมนาเพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการติดต่อธุรกิจตลอดจนการเยี่ยมญาติมิตร (นิคม จารุมณี. 2544 : 1)

การท่องเที่ยวประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการคือ

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

ปรีชา แดงโรจน์ (2544 : 29) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ซึ่ง

กระทำเพื่อผ่อนคลายตึงเครียดจากการทำงานประจำ โดยปกติการท่องเที่ยวจะหมายถึง การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกลและการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่

2.2.2 ความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว

ราณี อิลิซัยกุล (2548:165-169)ได้กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resource) หมายถึง แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณีสะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่

มีลักษณะเด่นและสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้มาเยือน ทรัพยากรการท่องเที่ยวอาจจำแนกได้หลาย

ประเภท ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และมีความงดงามตามธรรมชาติ มีความโดดเด่นทางภูมิศาสตร์ ธรณีวิทยาและระบบป่าไม้ที่หลากหลาย เช่นภูเขา น้ำตก ชายหาด เกาะแก่ง ปะการัง สัตว์ และพรรณพืช เป็นต้น ธรรมชาติที่ใช้เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวจะอยู่ในรูปของภูมิทัศน์ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1.1 ภูมิประเทศ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่

- เทือกเขาสูงที่มีหุบเขา สันเขา ยอดเขา ไหล,เขา หน้าผา ถ้ำ บ่อน้ำพุร้อน รวมอยู่ด้วย เช่น เทือกเขาถนนธงชัย เทือกเขาหลวงพระบาง เป็นต้น
- ภูเขาสูง หรือ ดอยที่นิยมเรียกกันในภาคเหนือ เช่น ดอยอินทนนท์ ภูกระดึง ภูหลวง เป็นต้น
- ภูเขาหินปูนที่ก่อให้เกิดถ้ำ และหินงอกหินย้อย เช่นถ้ำพระยานคร ถ้ำลอด เป็นต้น
- ภูเขาหินทรายที่มีหน้าผา เสาหิน เช่นภูเรือที่มีหน้าผาสถาบัน ป่าหินงามที่จังหวัดชัยภูมิที่มีเสาหินเป็นจำนวนมาก
- ภูหินแกรนิตที่เป็นภูเขาสูงมีป่าไม้ปกคลุมทึบ บนภูเขามักมีน้ำตก สัตว์ป่า เช่น เขาสอยดาว เขาสระบาป เขาเขี้ยว เขาหลวงจังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น
- หุบเขาที่มีความแคบและความสูงชันของหน้าผาทั้งสองข้างของหุบเขาและเบื้องล่างจะมีร่องน้ำไหลตลอดเวลา ที่ใช้เป็นเส้นทางปีนป่าย หรือเดินป่าและจุดชมวิว เช่น หุบเขาแม่แจ่ม หุบเขาแม่ฮ่องสอน หุบเขาแม่สะเรียง เป็นต้น เขิงเขาที่เป็นที่สะสมของตะกอน ที่ลงมาจากเทือกเขาในอดีต ก่อให้เกิดเป็นเนิน โคน และสัน เช่น สันป่าตอง สันกำแพง สันทราย เป็นต้น
- ที่ราบที่เป็นที่สะสมของแหล่งน้ำ เช่น คลอง แม่น้ำ หนอง บึง หาด เป็นต้น

1.2 ภูมิอากาศ มีผลต่อการท่องเที่ยวในเรื่องของอุณหภูมิและความชื้นของบรรยากาศ เพราะอุณหภูมิที่พอเหมาะและแสง สีของบรรยากาศและแสง สีบนท้องฟ้าทำให้บรรยากาศการท่องเที่ยวมีชีวิตชีวาสนุกสนานขึ้น เช่นฤดูหนาวในประเทศไทยช่วยให้นักท่องเที่ยวรู้สึกเย็นสบาย ฤดูฝนจะเป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากฝนตกฉะฉาน แต่เหมาะแก่การเที่ยวหน้าตก เป็นต้น

1.3 แหล่งน้ำ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม ได้แก่

- ชายหาดและอ่าว เช่น หาดทรายบนแผ่นดินและในเกาะต่าง ๆ เช่น หาดแม่รำพึง หาดเพ ในเกาะเสม็ด เกาะพะงัน เกาะสมุย เป็นต้น
- เกาะและหมู่เกาะ เช่น เกาะภูเก็ต เกาะเต่า เกาะสิมิลัน เกาะช้าง เป็นต้น
- ปะการังเป็นแหล่งท่องเที่ยวใต้ทะเล เช่นที่หมู่เกาะสิมิลันหมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะชุมพร เป็นต้น โบราณคดีใต้น้ำ ในท้องทะเลมีซากเรือจมอยู่มากมาย เรือเหล่านี้เป็นเรือพาณิชย์ที่แล่นค้าขาย ใน อดีตซากเรือโบราณ จึงเป็นทรัพยากรที่มีค่าของชาติและกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับประดาน้ำ

1.4 พืชพรรณและป่าไม้ ก่อให้เกิดการท่องเที่ยว แบบการเดินป่า ที่ทำให้การพักผ่อนหย่อนใจและทำให้รู้จักชนิดพืชพรรณและสัตว์ป่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยึดป่าไม้ เป็นหลักและ

มีการจัดการที่เป็นระบบจะอยู่ในรูปของอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนรุกขชาติ สวนพฤกษศาสตร์ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ และศาสนสถาน ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นและมีความสำคัญในฐานะเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศาสนาที่แสดงถึงอารยธรรมท้องถิ่น มีผลดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเยือน ทรัพยากรประเภทนี้สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 2 ประเภท

2.1 โบราณสถานและโบราณวัตถุ

โบราณสถาน หมายถึง อสังหาริมทรัพย์ซึ่งโดยอายุและลักษณะแห่งการก่อสร้างหรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติของอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นประโยชน์ทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือ โบราณคดี

ทั้งนี้ให้รวมถึงสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และอุทยานประวัติศาสตร์ด้วย เช่น เมืองโบราณ พระราชวัง

พระตำหนัก อนุสาวรีย์ กำแพงเมือง เป็นต้น

โบราณวัตถุ หมายถึง สสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของโบราณไม่ว่าจะเป็นสิ่งประดิษฐ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือเคยเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของโบราณสถาน ซากมนุษย์ หรือซากสัตว์ ซึ่งโดยอายุหรือโดยลักษณะแห่งการประดิษฐ์หรือโดยหลักฐานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นประโยชน์ในทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี เช่น ซากมนุษย์ ซากสัตว์ ภาพเขียน งานศิลปะ เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องประดับของคนโบราณ ศิลปจารึก เป็นต้น โบราณวัตถุมักพบเห็น อยู่ในโบราณสถานจึงมักเรียกทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์โดยรวมกันว่าเป็นโบราณวัตถุสถาน

2.2 ศาสนสถาน

ศาสนสถาน หมายถึง สถานที่แสดงลัทธิความเชื่อความศรัทธาของมนุษย์ที่มีต่อศาสนาอันมีหลักสำคัญ เช่น แสดงกำหนดและความสิ้นสุดของโลกหรือแสดงหลักธรรมเกี่ยวกับบุญบาป รวมทั้งสถานที่ประกอบพิธีกรรมตามความเห็นหรือตามคำสั่งสอนในความเชื่อถือนั้นๆ ศาสนสถานเป็นสถานที่ที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและจริยธรรมจึงกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวมักมีจุดประสงค์เพื่อไปศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับศาสนาเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนา หรือเพื่อเยี่ยมชมสักการะ เพื่อความสงบในจิตใจ เช่น วัด โบสถ์ วิหาร มัสยิด สถานที่จารึกแสงบุญ สถานที่เพื่อเคารพสักการะเป็นต้นนอกจากนี้ในศาสนสถานยังมีการค้นพบโบราณวัตถุสำคัญทางศาสนา เช่น พระพุทธรูป เทวรูป รูปปั้น พระเยซู จิตรกรรมฝาผนัง เป็นต้น สถานที่สำคัญทางศาสนาพุทธมีเป็นจำนวนมากในประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยเป็นเมืองพุทธศาสนา เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เป็นต้น

2.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

ได้แก่ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีเอกลักษณ์และถ่ายทอดกันมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เช่น วิถีความเป็นอยู่ สภาพบ้านเรือน ภาษา การแต่งกาย การละเล่น กวี ดนตรี ศิลปะ และขนบธรรมเนียมต่างๆ รวมทั้งกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น ประเพณี งานเทศกาล พิธีกรรม เป็นต้น

นอกเหนือจากทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรมที่กล่าวถึงแล้ว ยังมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เป็นนามธรรมที่แสดงออกด้านความคิดที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ เช่น ความเชื่อ ค่านิยม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความเป็นชนเผ่า เป็นต้น โดยทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แบ่งย่อยได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 แหล่งวิถีชีวิตความเป็นอยู่

แหล่งวิถีชีวิตความเป็นอยู่ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่แสดงออกถึงลักษณะความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น เช่น สภาพบ้านเรือนที่อยู่อาศัยที่นักท่องเที่ยวผู้สนใจสามารถศึกษาลักษณะความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของชุมชน โดยตนเองไม่ต้องเข้าไปมีส่วนร่วม ได้แก่ การเยี่ยมชมหมู่บ้านชาวเขา ชุมชนท้องถิ่น เช่น หมู่บ้านแม้ว หมู่บ้านอีค้อ ในภาคเหนือของประเทศไทย หมู่บ้านชาวกูยจังหวัดยะลา เป็นต้น หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่อาศัย เช่น พักค้างในโฮมสเตย์ ในหมู่บ้านคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช หมู่บ้านปลายโพงพาง จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นต้น

3.2 แหล่งศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง สิ่งที่ดีงามและมีคุณค่า ซึ่งคนในสังคมประเพณีปฏิบัติ หรือแสดงออกมาซ้ำกันเป็นลักษณะที่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปกรรมอันมีทั้งเป็นรูปธรรมและนามธรรมที่ควรแก่การอนุรักษ์ วัฒนธรรมเป็นลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียว และศีลธรรมอันดีของประชาชน วัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ คือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาซึ่งเป็นเรื่องราวทางพุทธประวัติและนิทาน อธิบายหลักธรรมที่นำมาพัฒนาเป็นการปฏิบัติประจำจนเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม เช่น ประเพณีการแห่เทียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ประเพณีบวชนาค ประเพณีชักพระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี งานสารทเดือนสิบจังหวัดนครศรีธรรมราช งานตักบาตรเทโว จังหวัดอุทัยธานี เป็นต้น

4. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทมนุษยสร้างขึ้น

ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการสร้างกิจกรรมใหม่หรือ ปรับปรุงดัดแปลงเพื่อให้สถานที่มีความหลากหลายในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทมนุษยสร้างขึ้นแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทย่อย ดังนี้

4.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาสิ่งแวดล้อม

เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวไปเพื่อเรียนรู้สิ่งและสภาพการณ์ต่าง ๆ รอบตัวเกี่ยวกับสัตว์ พืช หรือระบบนิเวศ ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาสิ่งแวดล้อม ได้แก่

4.1.1 แหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาสัตว์วิทยา ได้แก่ สวนสัตว์เปิดและสวนสัตว์เปิด เช่น สวนสัตว์เปิดเขาเขียว จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ หรือสถานที่ของภาคเอกชน เช่น ซาฟารีเวิลด์ โอเอซิส ซี เวิลด์ และสวนผีเสื้อต่างๆ เป็นต้น

4.1.2 แหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาพฤกษศาสตร์ ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวของภาครัฐ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวของกรมวิชาการเกษตร เช่น ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง) สถานีทดลองเกษตรที่สูง ศูนย์บริการท่องเที่ยวเกษตรบ้านร่องกล้า แหล่งท่องเที่ยวของกรมส่งเสริมการเกษตร เช่น ศูนย์บริการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเกษตรบ้านมณีพฤกษ์ จังหวัดน่าน ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวขององค์การสวนพฤกษศาสตร์ กรมป่าไม้ เช่น สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ จังหวัดเชียงใหม่ สวนรวมพรรณไม้ป่า 60 พรรษามหาราชนิคม รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวโครงการหลวง เช่น

สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง สถานีวิจัยหลวงอินทนนท์ และแหล่งท่องเที่ยวองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เช่น สวนป่าแม่แจ่ม สวนป่าเขากระยาง ตลอดจนสวนสาธารณะ เช่น สวนหลวง ร.9 เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาพฤกษศาสตร์ที่เป็นของภาคเอกชน เช่น สวนกล้วยไม้ สวนกุหลาบ สวนสมุนไพรรวม สัม ไร่กำนันจุล และไร่ปี่แอ่น เป็นต้น

4.1.3 แหล่งท่องเที่ยวเพื่อศึกษาความรู้ทั่วไป เป็นพิพิธภัณฑ์สถานที่เก็บรวบรวมศิลปะและวิทยาศาสตร์ ทั้งที่เป็นพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่อยู่ในความดูแลของกรมศิลปากร และพิพิธภัณฑ์สถานของเอกชน เช่น พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งไทย เมืองโบราณ พิพิธภัณฑ์สถานมานุษยวิทยาของสยามสมาคม เป็นต้น

4.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อความสุขสนานเพลิดเพลินและความบันเทิง

4.2.1 สวนสนุกและสถานที่ชมทิวทัศน์ เช่น ดรีมเวิลด์ สวนสยาม และสถานที่ชมทิวทัศน์ที่ชั้นบนของโรงแรมใบหยกสกาย เป็นต้น

4.2.2 สถานบันเทิงและสถานที่ซื้อสินค้า เช่น สถานบันเทิงยามค่ำคิน ไนต์คลับ ดิสโก้เธค โรงละคร โรงภาพยนตร์ ศูนย์หัตถกรรม และตลาดนัด เป็นต้น

2.2.3 ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

เสาวภา มีถาวรกุล (2548 :213-214) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทางธรรมชาติ ด้วยเหตุผล ดังนี้ 1.การพัฒนาในยุคที่ผ่านมาเป็นการพัฒนาที่เน้นหนักในด้านเศรษฐกิจ และความเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้มีการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการผลิตทางธุรกิจและเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ จนเกินขอบเขตทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ ร่อยหรอเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว การพัฒนาที่ผ่านมาจึงได้ก่อให้เกิดปัญหามลพิษ(pollution)

เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง มลพิษทางดิน มลพิษทางอุณหภูมิ และปัญหาสารพิษตกค้าง ในอาหาร ยิ่งพัฒนาสิ่งแวดล้อมยิ่งถูกทำลายทรัพยากรธรรมชาติยิ่งเสื่อมโทรม 2.การพัฒนาในยุค ที่ผ่านมามีได้คำนึงถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาสังคมได้ก่อให้เกิดผลเสียหายหลายประการ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อทุกคนที่อยู่บนโลกนี้ทำให้คุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยของประชาชนเสื่อม

ทรามลง โรคภัยไข้เจ็บมีมากขึ้นผลผลิตทางเกษตรโดยเฉพาะอาหารลดลง มีภัยธรรมชาติเพิ่มขึ้น และรุนแรงยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัยและวาตภัย 3.การพัฒนาในยุคที่ผ่านมาจึงเป็นการพัฒนาที่ไม่ถูกต้องหากไม่ ดำเนินการแก้ไข มนุษยชาติอาจจะต้องประสบความพินาศ และไม่อาจดำรงชีวิตอยู่ได้ จึงมีขบวนการเคลื่อนไหวสังคมแนวใหม่ คือการพัฒนาแบบยั่งยืน (sustainable development) เพื่อหาทางออกของปัญหาและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาในยุคที่ผ่านมา และเพื่อพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมคุณภาพชีวิตสำหรับมวลชาติและอนุชนในอนาคตสืบไป

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติจึงมีความ สำคัญ ดังนี้

1.การแก้ไขความเสียหายเป็นการนุ้พัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพื่อแก้ไข

ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติโดยอาจจะทำการกำหนดพื้นที่ที่มีสภาพธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อมที่ควรอนุรักษ์และพัฒนา เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า วนอุทยาน เขตสงวนเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการต่างๆ ในพื้นที่นั้นจะต้องมีความระมัดระวังมากยิ่งขึ้นไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ นอกจากนี้สำหรับพื้นที่ที่เกิดปัญหามลพิษ และจะส่งผลกระทบต่อความเสียหายด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ก็สามารถกำหนดเขตควบคุมมลพิษได้ด้วยการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อระดมกำลัง ความสามารถในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางสังคมให้เกิดความสำเร็จได้ และจากการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ก็จะเป็นการทำให้เกิดความมั่นคงก้าวหน้า ทำให้ชีวิตและสังคมดีขึ้น มีความสงบสุขมากขึ้น มีความปลอดภัยมากขึ้น มีปัญหาความทุกข์ยากต่างๆ ลดลง โดยมีความเจริญทั้งทางวัตถุและความเจริญจิตใจ จึงจะเป็นการพัฒนาที่สมบูรณ์ การกระทำใดๆ หากไม่เกิดผลดีดังกล่าวแก่ชีวิตและสังคม ก็กล่าวไม่ได้ว่าเป็นการพัฒนา

2.การยกระดับคุณภาพชีวิตเป็นการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่จะช่วยในการแก้ไข

ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยการสนับสนุนค่านิยมที่มีการส่งเสริมให้มีมาตรฐานการบริโภค

ทรัพยากรที่ไม่ฟุ่มเฟือยที่อยู่ในขอบขีดความสามารถของระบบนิเวศที่จะรองรับได้นอกจากนี้หน่วยงาน ที่รับผิดชอบต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และเห็นความสำคัญในด้านการรักษาและพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรืออาจจะจัดโครงการรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว โดยขอความร่วมมือจากเยาวชน ประชาชนเจ้าของท้องถิ่นและผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องร่วมกันบำเพ็ญ ประโยชน์รักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

3.การทำให้เกิดความยั่งยืน เป็นการบ่งพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพื่อแก้ไข ปัญหา ความเสียหายจากการพัฒนา โดยการบ่งที่จะตอบสนองความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน และต้องให้เกิดความ ความยุติธรรมระหว่างชนรุ่นต่อไปโดยมีภาระหน้าที่รับผิดชอบในอนาคตที่ต้องมอบมรดกทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในปริมาณและคุณภาพที่ไม่ด้อยกว่ายุคปัจจุบันและต้องให้เกิดความยุติธรรมระหว่างชนรุ่นเดียวกัน นอกจากนี้หน่วยงานของรัฐได้ให้ความสำคัญกับเรื่องสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับของการจัดทำ

แผนหลักเพื่อพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแต่ละแผนพัฒนาได้ระบุถึงการรักษาคุณภาพ

ของสภาพธรรมชาติในแต่ละแหล่งไว้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งระบุสภาพปัญหาข้อเท็จจริงแนวทางการดำเนิน การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านผลกระทบของการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

2.2.4 ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อทรัพยากรธรรมชาติ

วรรณ ศิลป์อาษา (2548 : 167-169) ได้อธิบายถึงผลกระทบของทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ผลกระทบทางด้านบวกของการท่องเที่ยวต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

1.1 กระตุ้นให้เกิดความตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากร เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวหลัก จึงทำให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความรู้สึกรักหวงแหนและตระหนักในคุณค่า

ของสิ่งที่ตนมีอยู่

1.2 กระตุ้นให้เกิดการรักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่น เมื่อเห็นคุณค่าของทรัพยากร ท้องถิ่นจะช่วยกันรักษาสภาพภูมิทัศน์ให้อยู่ในสภาพที่ดีเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยรายได้จากการท่องเที่ยวจะถูกนำกลับมาสนับสนุนการรักษาสิ่งแวดล้อมต่อไป

1.3 กระตุ้นให้เกิดการฟื้นฟูและเสริมคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ประชาชนจะร่วมมือกันฟื้นฟูทรัพยากรที่อาจเคยเสื่อมโทรมให้กลับมาดีขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด

1.4 กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การเติบโตของการท่องเที่ยวช่วยให้นำไปสู่การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ซึ่งทำให้ท้องถิ่นเจริญขึ้น และผลักดันให้คนในชุมชนร่วมกันปลูกต้นไม้และป้องกันปัญหาความเสื่อมโทรมของพื้นที่

1.5 กระตุ้นให้เกิดการศึกษาค้นคว้าหาแนวทางรักษาสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดการวิจัยและหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากร รวมถึงการออกกฎหมายมาควบคุมและป้องกันมิให้แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติต้องเสื่อมโทรม

2. ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (ด้านลบ)

เมื่อการท่องเที่ยวเกิดขึ้น มิได้ส่งผลดีเพียงด้านเดียว แต่ยังส่งผลกระทบอันเป็นผลเสียหรือปัญหาต่อทรัพยากรธรรมชาติ ดังนี้

2.1 ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวและปัญหามลภาวะ การเติบโตอย่างรวดเร็วจนเป็นอุตสาหกรรมทำให้แหล่งท่องเที่ยวสูญเสียความสมดุล เกิดปัญหาขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเน่าเสีย และมลภาวะทางเสียงจากยานพาหนะหรือสถานบันเทิง ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งสัตว์ป่าและพืชพรรณธรรมชาติ

2.2 การก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่ไม่เหมาะสม การเร่งสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวที่นิยมสูง เช่น ภูเก็ต พัทยา เชียงใหม่ มักขาดการควบคุมเรื่องรูปแบบและความสูง ทำให้เกิดทัศนอุจาด ไม่กลมกลืนกับธรรมชาติ และเกิดความแออัดของร้านค้าหาบเร่แผงลอยที่วางอย่างไร้ระเบียบ

2.3 การทำลายทรัพยากรการท่องเที่ยวจากกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมของนักท่องเที่ยวอาจส่งผลโดยตรงต่อระบบนิเวศ เช่น การทิ้งสมอเรือทำลายแนวปะการัง การรบกวนพื้นที่วางไข่ของสัตว์น้ำ การทิ้งขยะลงทะเล หรือการหลุดตัวของหน้าดินจากการท่องเที่ยวแบบทัวร์ป่า

2.4 การบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ มีการจับจองพื้นที่ป่าภูเขาหรือป่าชายเลนโดยผิดกฎหมายเพื่อสร้างที่พักและร้านอาหาร มีการรื้อล้างแหล่งน้ำหรือชายหาดสาธารณะเพื่อสร้างรีสอร์ทสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว อันเป็นการทำลายทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่อนุรักษ์

2.5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม การพัฒนาที่ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติอาจทำให้เสียสมดุลระบบนิเวศ เช่น การถมทะเล การตัดถนนซิดขายฝั่งหรือผ่านป่าชายเลน การระเบิดหิน หรือการสร้างเขื่อนที่ก่อให้เกิดการพังทลายของดินและตะกอนในแหล่งน้ำ

สรุป จากแนวคิดข้างต้นเห็นได้ว่าผลกระทบมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยผลกระทบทางด้านลบมาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ในฐานะตัวแปรตามของการวิจัยครั้งนี้

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

2.3.1 ความหมายของความคิดเห็น

กฤษฎี มหาวิรุฬห์ (2531) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกเชื่อที่อาจไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความแน่นอนหรือความจริงเสมอไป แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจของบุคคลที่จะแสดงออกโดยมีเหตุผลสนับสนุนเพื่อปกป้องความคิดนั้น ซึ่งเป็นผลมาจากการแปลความหมายของข้อเท็จจริงตามคุณสมบัติเฉพาะตัว เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ และอารมณ์ โดยการแสดงออกนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นก็ได้

ในขณะที่ นพมาศ ธีระเวคิน (2534) ให้ทัศนะว่า ความคิดเห็นเป็นสิ่งที่มนุษย์แสดงออกเพื่อสะท้อนถึงสิ่งที่อยู่ในใจ จึงเป็นที่นิยมในการสำรวจประชามติ (Polling) เพื่อศึกษาการแสดงออกของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประสาท หลักศิลา (2541) ที่สรุปว่าความคิดเห็นเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน โดยมีภูมิหลังทางสังคมเป็นตัวกำหนดการตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆ เช่น ระดับการศึกษาที่ส่งผลต่อความเชื่อและทัศนคติที่แตกต่างกัน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2546) เสริมว่า ความคิดเห็นถือเป็นการแสดงออกทางทัศนคติที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และพร้อมจะมีปฏิกิริยาต่อสถานการณ์ภายนอก โดยอิทธิพลที่มีต่อมติมหาชนนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ภูมิหลังทางสังคม กลุ่มอ้างอิงที่มีความสนใจร่วมกัน และระดับความกระตือรือร้นของกลุ่มคน

นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล (2547) สรุปความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งของหรือสถานการณ์ในช่วงเวลาหนึ่ง โดยมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และความรู้สึกของแต่ละคน ซึ่งอาจแสดงออกในทางบวกหรือลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

2.3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล (2547) สรุปปัจจัยสำคัญไว้ 2 ส่วน คือ ปัจจัยจากตัวบุคคล ได้แก่ สติปัญญา การศึกษา ประสบการณ์ และค่านิยมที่ได้รับจากการอบรม และปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การพบปะสังสรรค์ อิทธิพลของกลุ่ม รวมถึงการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ

2.3.3 ประเภทของความคิดเห็น

สัตตยา กระแสร์ชล (2538) จำแนกได้เป็น 2 ประการ คือ ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme Opinion) ซึ่งเป็นความรู้สึกที่รุนแรงและเปลี่ยนแปลงยาก เช่น ความรักหรือความรังเกียจ และความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) ซึ่งเป็นความเห็นที่ขึ้นอยู่กับระดับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้นๆ

2.3.4 การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นมักใช้เครื่องมือประเภทแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์ โดยนิยมใช้มาตรวัดของ Likert Scale ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่งจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้หรือทำนายพฤติกรรมของบุคคลในอนาคต

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของ กมลชนก น้อยสวรรค์ (2557) ศึกษาการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ชาวจีนต่อการประชาสัมพันธ์ฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ก พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เปิดรับสื่อจากเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์และแผ่นพับมากกว่าสื่อวิทยุหรืออินเทอร์เน็ต โดยมีความคิดเห็นต่อการประชาสัมพันธ์ในภาพรวมระดับเห็นด้วย โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวเชิงปศุสัตว์ และพบว่าการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันส่งผลต่อความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญ

งานวิจัยของ นายสุชาย เวสารัชชระกุล (2557) ศึกษาการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนต่อการจัดการท่องเที่ยวปางอุ่ง พบว่าสื่อที่มีอิทธิพลคือสื่อบุคคลจากผู้ที่เคยไปมาแล้ว นิตยสารท่องเที่ยว และ Facebook โดยนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในด้านการจัดการทรัพยากรให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และพบว่าการเปิดรับสื่อจากบุคคล สิ่งพิมพ์ และอินเทอร์เน็ตที่ต่างกัน ทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

งานวิจัยของ สุรสิทธิ์ ตรีทอง (2556) ศึกษาการเปิดรับสื่อกับความตระหนักของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวปางอุ่ง พบว่าประชาชนเปิดรับสื่อจากเจ้าหน้าที่โครงการพระราชดำริและวิทยุชุมชนเป็นหลัก โดยมีความตระหนักต่อการมีส่วนร่วมในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องการตรวจตราความปลอดภัยและการดูแลรักษาความสะอาด และพบว่าปัจจัยด้านการศึกษาและรายได้ที่ต่างกันส่งผลต่อระดับความตระหนักอย่างมีนัยสำคัญ

งานวิจัยของ บุญชัย จาตุรงค์สาโรช (2555) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติป่าหินงาม พบว่านักท่องเที่ยวเปิดรับข่าวสารจากบุคคลที่เคยไปเที่ยว หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ช่องฟรีทีวี โดยมีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในภาพรวมระดับเห็นด้วย โดยให้ความสำคัญกับด้านแหล่งท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมสูงที่สุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อ กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี โดยใช้เครื่องมือ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) มีรายละเอียดของประชากรกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวที่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 5,220 คน ในปี 2567 (ที่มา : ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ จังหวัดจันทบุรี ข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวจีนพ.ศ. 2567, www.Chanthaburi.net)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบไปด้วยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วจังหวัดจันทบุรี จำนวน 390 คน ด้วยการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Selection) โดยหาได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ (Yamane, 1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (วิเชียร เกตสิงห์, 2541) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนให้เป็น 0.05

แทนค่าในสูตร $n = \frac{240,000}{1+240,000(0.05)^2}$

n = 389.93 หรือเท่ากับ 390 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ

การศึกษา อาชีพ รายได้ และภูมิสำเนา จำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวยุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัด จันทบุรี ได้แก่ การเปิดรับข้อมูลจากสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต และการเปิดรับจากสื่อที่ มากที่สุด จำนวนรวม 4 ข้อ เป็นคำถามแบบปลายปิดแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากร การท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ได้แก่ทางด้านปัญหา ความเสื่อมโทรม ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ ปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง และปัญหา โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม จำนวน รวม 20 ข้อ เป็น คำถามแบบมาตราวัดประมาณค่า (Rating Scale) คือ เลือกตอบได้ 5 ระดับ ดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
5	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยการคำนวณหาค่าอันตรภาคชั้น (ClassInterval) ของความกว้างในแต่ละอันตรภาคชั้น ตามสูตรดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ชั้นห่างของคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 4/5 \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 -5.00	มีความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.41 -4.20	มีความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วย
2.61 -3.40	มีความคิดเห็นระดับไม่แน่ใจ
1.81 -2.60	มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วย
1.00-1.80	มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.3 การสร้างและทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วสรุปเป็นนิยามศัพท์เฉพาะและทำกรอบแนวคิดในการวิจัย

2. ร่างแบบสอบถาม โดยเขียนข้อความคำถามต่างๆ ให้สอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องพร้อมทั้งแนะนำและแก้ไขปรับปรุง

แบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา (Wording)

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

5. ปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูล

3.3.1 การตรวจสอบความเชื่อถือของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นทั้งหมดมาปรับปรุงภาษาให้อ่านง่าย เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อนแล้วจัดเรียงข้อความตามรูปแบบของการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามรายข้อนำแบบตรวจสอบความตรงของคำถามรายข้อไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ลงความเห็นว่าคุณคำถามแต่ละข้อตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยให้ 1 คะแนน ถ้าลงความเห็นว่าคุณคำถามตรงให้ 0 คะแนน ถ้าลงความเห็นว่าคุณคำถามไม่แน่ใจ และให้ -1 คะแนน ถ้าลงความเห็นว่าคุณคำถามไม่ตรง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามรายข้อด้วยวิธีการหาค่าดัชนี IOC (Index of Item-Objective Congruence) โดยนำคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยรายข้อแล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป แล้วนำไปใช้สร้างแบบสอบถามการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา ได้ข้อคำถามที่ใช้สอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.7 ถึง 1.00

2. นำข้อคำถามที่คัดเลือกไว้ตามข้อ 4 มาสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี โดยจัดเรียงข้อคำถามตามลำดับของตัวแปรแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-Total Correlation) ได้ข้อคำถามที่ใช้สอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .42 ถึง .87

3. นำข้อคำถามที่หาอำนาจจำแนกแล้วมาสังเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990: 202 - 204) ได้ค่าความ

เชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .97

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการศึกษาลักษณะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี มีการแจกแบบสอบถามให้นักท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 390 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์เหตุผล พร้อมทั้งสรุปผลงานวิจัยต่อไป

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิดและทฤษฎีการเปิดรับสื่อ แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น โดยอาศัยการค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการ เว็บไซต์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการออกแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ให้นักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ด้วยตนเองในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2567 - เมษายน พ.ศ.2568 จากนั้น นำแบบสอบถามทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้ทำการตรวจสอบความเรียบร้อยทั้งหมด พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลเพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไป

3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรใช้ในการสรุปหรือบรรยายคุณลักษณะ และข้อมูลการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สำหรับหาค่าเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One way ANOVA (F-test) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดัง ต่อไปนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีน
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี
- 4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 390)

ปัจจัยลักษณะทางประชากร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	218	55.80
	หญิง	172	44.30
อายุ	20ปี หรือน้อยกว่า	18	5.50
	21 - 30 ปี	135	34.50
	31 -40ปี	190	48.00
	มากกว่า 40 ปี	45	12.00
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	36	9.50
	ปริญญาตรี	317	80.50
	สูงกว่าปริญญาตรี	37	10.00
อาชีพ	นักเรียนนักศึกษา	42	11.80
	ธุรกิจส่วนตัว	63	16.50
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	61	15.50
	พนักงานบริษัทเอกชน	221	56.30
รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่า 10,000 บาท	44	12.00
	10,000-20,000 บาท	144	36.30
	20,001 -30,000 บาท	139	35.00
	มากกว่า 30,000 บาท	63	16.80
รวม		390	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย (ร้อยละ 55.8) มีอายุ 31-40 ปี (ร้อยละ 48.0) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 80.5) ทำอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 16.5) มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท (ร้อยละ 36.3)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

(n =390)		
การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีน	จำนวน	ร้อยละ
ข้อมูลการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี จากบุคคล เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี	59	15.3
ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	44	11.5
นักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว	175	44.3
ประชาชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	113	29.0
การได้อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จาก สื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป	43	11.5
นิตยสารการท่องเที่ยว	123	31.3
โปสเตอร์แผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จ.จันทบุรี	152	38.5
คู่มือท่องเที่ยวแนะนำแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรี	72	18.8
การเปิดค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จาก สื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ท่องเที่ยวทั่วไป	97	25.0
Facebook ของนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว	155	39.3
You Tube สารคดีการท่องเที่ยว	74	19.3
อื่นๆ	64	16.5
การเปิดรับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว มากที่สุด สื่อบุคคล	125	31.8
สื่อสิ่งพิมพ์	42	11.3
สื่ออินเทอร์เน็ต	223	57.0
รวม	390	100.0

ตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี จากสื่อบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว (ร้อยละ 44.3) มีการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จากสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นโปสเตอร์ท่องเที่ยว (ร้อยละ 38.5) มีการเปิดรับสื่อจากสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็น Facebook (ร้อยละ 39.3) และมีการเปิดรับสื่อที่มีข้อมูลการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด (ร้อยละ 57.0)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบด้านลบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวม

(n = 390)

ผลกระทบด้านลบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี	X	S.D	แปลผล
ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว	3.95	0.783	ไม่เห็นด้วย
ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์	3.96	0.733	ไม่เห็นด้วย
ปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง	3.79	0.942	ไม่เห็นด้วย
ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่ คำนึงถึงสภาพแวดล้อม	3.89	0.799	ไม่เห็นด้วย
รวมเฉลี่ย	3.90	0.637	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวม ระดับไม่เห็นด้วย ($X=3.90$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็น ระดับไม่เห็นด้วย ได้แก่ ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ ($X=3.96$) รองลงมาได้แก่ ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ($X=3.95$) ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม ($X=3.89$) และปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง ($X=3.79$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรีด้านปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว

(n = 390)

ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว	X	S.D	แปลผล
จุดชมวิวน้ำตกที่มีปัญหาเรื่องขยะจากนักท่องเที่ยว	3.92	0.869	ไม่เห็นด้วย
จุดกางเต็นท์นักท่องเที่ยว มีปัญหาจากกองขยะตกค้าง	3.93	0.863	ไม่เห็นด้วย
บริเวณร้านอาหารก่อนขึ้นน้ำตก มีปัญหาเรื่องน้ำเสีย	3.91	0.858	ไม่เห็นด้วย
เส้นทางลงไปเล่นน้ำตก มีทางลงขนาดเล็กไม่มีความปลอดภัย	4.07	0.835	ไม่เห็นด้วย
ป้ายโฆษณาร้านค้าขายของที่ไร้ความเป็นระเบียบไม่มีความเรียบร้อยปลูกสร้างบดบังวิวธรรมชาติ	3.95	0.864	ไม่เห็นด้วย
รวมเฉลี่ย	3.95	0.783	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วนอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรีด้านปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($X = 3.95$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็น ระดับไม่เห็นด้วยได้แก่ เส้นทางลงไปเล่นน้ำตก มีทางลงขนาดเล็กไม่มีความปลอดภัย ($X = 4.07$) รองลงมา ได้แก่ ป้ายโฆษณาร้านค้าขายของที่ไร้ความเป็นระเบียบไม่มีความเรียบร้อยปลูกสร้างบดบังวิวธรรมชาติ($X = 3.95$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรีด้านปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์

(n = 390)

ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์	X	S.D	แปลผล
ธุรกิจที่พักแรมก่อนขึ้นน้ำตกพลีส่วนใหญ่มีการปลูกสร้างที่เป็น การบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน	3.94	0.885	ไม่เห็นด้วย
ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริเวณทางขึ้นน้ำตกพลีมีการปลูก รุกพื้นที่สาธารณะ	4.01	0.801	ไม่เห็นด้วย
บริเวณเส้นทางมาน้ำตกพลียังพบเห็นบ้านเรือนของชาวบ้านที่ เป็นชาวไทยมีการปลูกสร้างรุกพื้นที่สาธารณะ	3.94	0.808	ไม่เห็นด้วย
บริเวณแหล่งท่องเที่ยวขึ้นน้ำตกพลีพบเห็นการฉีดยาเคมีใน การทำสวนผลไม้	3.95	0.861	ไม่เห็นด้วย
บริเวณพื้นที่ทำสวนของชาวบ้านใกล้แหล่งท่องเที่ยวขึ้นน้ำตกพลี ปรากฏพบบ้านพักตากอากาศส่วนบุคคล	3.99	0.894	ไม่เห็นด้วย
รวมเฉลี่ย	3.96	0.733	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ด้านปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ ภาพรวมอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($X=3.96$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็น ระดับไม่เห็นด้วยได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริเวณทางขึ้นน้ำตกพลีมีการปลูกรุกพื้นที่สาธารณะ ($X=4.01$) รองลงมาได้แก่ บริเวณพื้นที่ทำสวนของชาวบ้านใกล้แหล่งท่องเที่ยวขึ้นน้ำตกพลีปรากฏพบบ้านพักตากอากาศส่วนบุคคล ($X=3.99$)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ด้านปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง

(n = 390)

ปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง	X	S.D	แปลผล
จุดชมวิวทางเข้าน้ำตกพลี๊วปรากฏมีอาคารสิ่งก่อสร้างมาบดบังทัศนียภาพที่สวยงาม	3.82	1.009	ไม่เห็นด้วย
ที่พักแรมก่อนทางเข้าน้ำตกพลี๊วมีปัญหาเรื่องการก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะบดบังทัศนียภาพโดยรวม	3.85	1.017	ไม่เห็นด้วย
เพิงร้านขายของริมทางของชาวบ้าน ยังมีลักษณะที่ทำลายทัศนียภาพของเส้นทาง	3.77	1.075	ไม่เห็นด้วย
ที่พักแรมก่อนทางเข้าน้ำตกพลี๊วยังมีลักษณะของการปลูกสร้างที่มีความแออัด	3.77	1.007	ไม่เห็นด้วย
เพิงขายของชาวบ้านบริเวณที่พักแรม มีปัญหาเรื่องการจัดวางของขายที่เป็นระเบียบ	3.74	1.070	ไม่เห็นด้วย
รวมเฉลี่ย	3.79	0.942	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ด้านปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง ภาพรวมอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($X=3.79$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วย ได้แก่ ที่พักแรมก่อนทางเข้าน้ำตกพลี๊วมีปัญหาเรื่องการก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะบดบังทัศนียภาพโดยรวม ($X=3.85$) รองลงมาได้แก่ จุดชมวิวทางเข้าน้ำตกพลี๊วปรากฏมีอาคารสิ่งก่อสร้างมาบดบังทัศนียภาพที่สวยงาม ($X=3.82$)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ด้านปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม

(n = 390)

ด้านปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม	X	S.D	แปลผล
บริเวณแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี สังเกตดูมีการถมที่ในพื้นที่สาธารณะเพื่อการปลูกสร้างอาคารบ้านพัก	3.84	0.972	ไม่เห็นด้วย
บริเวณแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี พบเห็นการบุกรุกทำสวนผลไม้	3.88	0.904	ไม่เห็นด้วย
ป่าไม้ของพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี ไม่มีความอุดมสมบูรณ์เพราะมีการตัดไม้ทำลายป่า	3.92	0.886	ไม่เห็นด้วย
ในบริเวณพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี ปรากฏมีร้านอาหารป่าที่ให้บริการเมนูเป็นเนื้อที่ใช้สัตว์ป่าในพื้นที่เป็นวัตถุดิบ	3.92	0.899	ไม่เห็นด้วย
บริเวณพื้นที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี พบร่องรอยการพังทลายของผิวดินที่ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป	3.92	0.934	ไม่เห็นด้วย
รวมเฉลี่ย	3.90	0.637	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วนอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ด้านปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม ภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($X = 3.90$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วย ได้แก่ ป่าไม้ของพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี ไม่มีความอุดมสมบูรณ์เพราะมีการตัดไม้ทำลายป่าในบริเวณพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี ปรากฏมีร้านอาหารป่าที่ให้บริการเมนูเป็นเนื้อที่ใช้สัตว์ป่าในพื้นที่เป็นวัตถุดิบและบริเวณพื้นที่ใกล้ แหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี พบร่องรอยการพังทลายของผิวดินที่ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ($X = 3.92$) เท่ากัน รองลงมาได้แก่ บริเวณแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี พบเห็นการตัดไม้ ($X = 3.88$)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบด้านลบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ตารางที่ 4.8 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อบุคคล

ความ คิดเห็นของ นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
สื่อบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	3	2.148	0.716	1.146	0.330
	ภายในกลุ่ม	386	247.470	0.625		
	รวม	389	249.618			

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อบุคคล พบว่า สื่อบุคคลกลุ่มต่างๆ นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นต่อผลกระทบด้านลบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรีจำแนกด้านสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อสิ่งพิมพ์

ความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
สื่อสิ่งพิมพ์	ระหว่างกลุ่ม	3	12.096	4.032	6.722*	0.000
	ภายในกลุ่ม	386	237.521	0.600		
	รวม	389	249.618			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า สื่อสิ่งพิมพ์กลุ่มต่างๆ นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อข้อมูล Sig. จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นรายคู่

การเปิดรับสื่อจำแนกด้านสื่อสิ่งพิมพ์	$\bar{x}$	X1	X2	X3	X4
		4.19	4.19	3.84	4.22
หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป (X1)	4.19	-	0.00	0.34	0.31
นิตยสารท่องเที่ยว (X2)	4.19		-	0.34*	0.03
โปสเตอร์แผ่นพับ (X3)	3.84			-	0.37*
คู่มือแนะนำแหล่งท่องเที่ยว (X4)	4.22				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นรายคู่แล้ว พบว่า สื่อสิ่งพิมพ์กลุ่มต่างๆ นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อสิ่งพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

1. นักท่องเที่ยวที่มีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์จาก นิตยสารท่องเที่ยว มีความคิดเห็นต่อผลกระทบด้านลบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์จากโปสเตอร์แผ่นพับ

2. นักท่องเที่ยวที่มีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์จาก โปสเตอร์แผ่นพับมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี น้อยกว่านักท่องเที่ยว ที่มีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์จากคู่มือแนะนำแหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่ออินเทอร์เน็ต

ความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
สื่ออินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	3	6.959	2.320	3.786*	0.011
	ภายในกลุ่ม	386	242.658	0.613		
รวม		389	249.618			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตกลุ่มต่างๆ นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อข้อมูล Sig จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe' ดังตารางที่ 4.12 ต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่

การเปิดรับสื่อจำแนกด้านสื่อ อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	X1	X2	X3	X4
		3.92	4.04	4.07	4.33
เว็บไซต์การท่องเที่ยวทั่วไป (X1)	3.92	-	0.12	0.15	0.41*
FaceBook ของนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว (X2)	4.04		-	0.03	0.29
YouTube สารคดีท่องเที่ยว (X3)	4.07			-	0.25
อื่นๆ (โปรดระบุ).....(X4)	4.33				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่แล้ว พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตกลุ่มต่างๆ นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่ออินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มีการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์การท่องเที่ยวทั่วไป มีความคิดเห็นต่อผลกระทบด้านลบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี น้อยกว่า นักท่องเที่ยวที่มีการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตจากสื่ออื่นๆ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อที่มีการเปิดรับ

ความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
สื่อที่มีการเปิดรับ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.596	0.298	0.475	0.622
	ภายในกลุ่ม	387	249.022	0.627		
	รวม	389	249.618			

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี จำแนกด้านสื่อที่มีการเปิดรับ พบว่า สื่อที่มีการเปิดรับกลุ่มต่างๆ นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.14 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยว ชาวจีน	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อ ผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี
1. สื่อบุคคล	×
2. สื่อสิ่งพิมพ์	✓
3. สื่ออินเทอร์เน็ต	✓
4. สื่อที่มีการเปิดรับ	×

หมายเหตุ :

✓ = แตกต่าง

× = ไม่แตกต่าง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี 3) เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี รายการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ ประกอบไปด้วยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรีจำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม (Questionnaires) นำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Arithmetic Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และหาค่าความแตกต่าง โดยใช้ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ One- Way ANOVA F-Test และนำข้อมูลมาเสนอในรูปแบบพรรณนา สำหรับในบทนี้จะเป็นการสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย(ร้อยละ 55.8) มีอายุ31-40ปี (ร้อยละ 48.0) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 80.5)ทำอาชีพธุรกิจส่วนตัว(ร้อยละ 48.3) มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท (ร้อยละ 36.3)

ผลการวิเคราะห์การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี จากสื่อบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว (ร้อยละ 44.3) มีการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จากสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นโปสเตอร์ท่องเที่ยว (ร้อยละ 38.5) มีการเปิดรับสื่อจากสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็น Facebook (ร้อยละ 39.3)และมีการเลือกเปิดรับสื่อที่มีข้อมูล การท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด (ร้อยละ 57.0)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีน มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวม ระดับไม่เห็นด้วย ($X=3.90$) เมื่อจำแนก

เป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็น ระดับไม่เห็นด้วย ได้แก่ ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ ($X=3.96$) รองลงมาได้แก่ ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ($X=3.95$) ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม ($X=3.89$) และปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง ($X=3.79$)

ด้านปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($X=3.95$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็น ระดับไม่เห็นด้วยได้แก่ เส้นทางลงไปเล่นน้ำตก มีทางลงขนาดเล็กไม่มีความปลอดภัย ($X=4.07$) รองลงมา ได้แก่ ป้ายโฆษณาร้านค้าขายของที่ไร้ความเป็นระเบียบไม่มีความเรียบร้อยปลูกสร้างบดบังวิวธรรมชาติ ($X=3.95$)

ด้านปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ ภาพรวมอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($X=3.96$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็น ระดับไม่เห็นด้วยได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริเวณทางเข้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี มีการปลูกกล้วยไม้ที่สาธารณะ ($X=4.01$) รองลงมาได้แก่ บริเวณพื้นที่ของชาวบ้านใกล้แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี ปรากฏพบบ้านพักตากอากาศส่วนบุคคล ($X=3.99$)

ด้านปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง ภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($X=3.79$) เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วย ได้แก่ ที่พักแรมก่อนทางเข้าน้ำตกพลีมีปัญหาเรื่องการก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะบดบังทัศนียภาพโดยรวม ($X=3.85$) รองลงมาได้แก่ จุดชมวิวทางเข้าน้ำตกพลีปรากฏมีอาคารสิ่งก่อสร้างมาบดบังทัศนียภาพที่สวยงาม ($X=3.82$)

ด้านปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($X=3.90$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ป่าไม้ของพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ไม่มีความอุดมสมบูรณ์เพราะมีการตัดไม้ทำลายป่าในบริเวณพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวน้ำตกพลี ปรากฏมีร้านอาหารป่าที่ให้บริการเมนูเป็นเนื้อที่ใช้สัตว์ป่าในพื้นที่เป็นวัตถุดิบ และบริเวณพื้นที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวน้ำตกพลี พบร่องรอยการพังทลายของผิวดินที่ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ($X=3.92$) เท่ากัน รองลงมาได้แก่ บริเวณแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลี พบเห็นการตัดไม้ ($X = 3.88$)

ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการเปิดรับสื่อด้านสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต มีความเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่าง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จากสื่ออินเทอร์เน็ต มากที่สุด (ร้อยละ 57.00) ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสุรสิทธิ์ ตรีทอง (2556)

ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับความตระหนักของประชาชนในท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวปางอุ๋ง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวปางอุ๋งจาก ผู้ตอบแบบสอบถามมีการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวปางอุ๋งจากสื่อจากเว็บไซต์เมืองแม่ฮ่องสอน cat.com ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ทันสมัยมากที่สุดในปัจจุบันเพราะมีความหลากหลายของข้อมูลข่าวสารสามารถทำให้ข้อมูลมีความทันสมัยเป็นแหล่งความรู้ที่กว้างขวางและมีบทบาทในชีวิตของคนเรามากขึ้นเพราะสามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว และหาความรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพิ่มเติมได้จากสื่อนี้(ปรมะ สตะเวทิน (2539:35) ดังนั้นจากข้อค้นพบที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามรู้ว่าจะหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวภูชี้ฟ้าได้อย่างสะดวกและรวดเร็วจากการค้นหาข้อมูลทางสื่ออินเทอร์เน็ตนั่นเอง ข้อค้นพบดังกล่าวจึงมีความเชื่อถือได้

ผลการวิเคราะห์การเปิดรับสื่อของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊วจากสื่อบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว (ร้อยละ 44.3) ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญชัย จาตุรงค์สาโรช (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวรวมของอุทยานแห่งชาติป่าหินงาม จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติป่าหินงาม จากสื่อบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยไปเที่ยวมาแล้ว ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า การเปิดรับข่าวสารที่เป็นการรับรู้ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่ต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ และประสบการณ์ บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากย่อมมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนที่มีความทันสมัยกว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย (Atkin, 1973 : 15) ดังนั้นจากข้อค้นพบที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี สื่อบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้วจึงเป็นเพราะนักท่องเที่ยวต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จากคนที่มีประสบการณ์มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อการแลกเปลี่ยนสอบถาม เพื่อความมั่นใจในการเดินทางไป ก็ต้องได้ข้อมูลจากคนที่เคยเดินทางไปมาแล้วนั่นเอง ข้อค้นพบดังกล่าวจึงเชื่อถือได้

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว จังหวัดจันทบุรี ด้านปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ พบว่า ความคิดเห็นระดับเห็นด้วย ได้แก่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริเวณทางเข้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี๊ว ไม่ได้มีการปลูกหญ้าพื้นที่สาธารณะ($X = 4.01$) ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสุชาย เวสสารชตระกูล (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวปางอุ๋ง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวปางอุ๋ง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นระดับเห็นด้วย ได้แก่ ด้านการจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน รองลงมาได้แก่ ด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์

ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า การทำให้เกิดความยั่งยืน เป็นการมุ่งพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพื่อแก้ไขปัญหาค่าความเสียหายจากการพัฒนา โดยการมุ่งที่จะตอบสนองความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน และต้องให้เกิดความยุติธรรมระหว่างชนรุ่นต่อไป โดยมีภาระหน้าที่รับผิดชอบในอันที่จะต้องมอบมรดกทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในปริมาณและคุณภาพที่ไม่ด้อยกว่ายุคปัจจุบัน (เสาวภา มีถาวรกุล, 2548 : 213-214) เพราะการที่ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลูไม่ทำการบุกรุกพื้นที่สาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนตนเนื่องจากมีความตระหนักถึงความเสียหายต่อทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ต้องเป็นแบบอย่างให้รุ่นลูกหลานได้ช่วยกันอนุรักษ์ให้ยั่งยืนไว้ ดังนั้นผลการศึกษาก็พบว่า ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริเวณทางเข้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลู ไม่ได้มีการปลูกหญ้าพื้นที่สาธารณะ

ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลู สื่ออินเทอร์เน็ตกลุ่มต่างๆ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลู จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อค้นพบดังกล่าวใกล้เคียงกับการศึกษาของ กมลชนก น้อยสุวรรณ (2557) ได้ศึกษาเรื่องการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวกับความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยวต่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ก จังหวัดสระบุรี พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ก ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ก จังหวัดสระบุรีจำแนกตามสื่ออินเทอร์เน็ตนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ก จังหวัดสระบุรีแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้แต่ละคนแสดงความคิดเห็นที่เหมือนหรือแตกต่างกันออกไป ปัจจัยดังกล่าวคือปัจจัยจากตัวบุคคล ได้แก่ คุณสมบัติเฉพาะตัวของคนๆ นั้นเช่น ประสบการณ์ที่มาของคนๆ นั้น รวมถึงปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ความคิดเห็นต่างๆ ของทุกคนอาจเกิดจากการได้รับการสัมผัสจากสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ สิ่งเหล่านั้น มีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็นของบุคคลที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารของแต่ละบุคคล(นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2547:15-16) ดังนั้นจากข้อค้นพบที่ว่า การเปิดรับสื่อจาก สื่ออินเทอร์เน็ตกลุ่มต่างๆ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลู จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน เพราะนักท่องเที่ยวแต่ละคนนั้นต่างก็มีคุณสมบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์และการรับข้อมูลข่าวสารของแต่ละบุคคล ข้อค้นพบดังกล่าวจึงมีความเป็นไปได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีการปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว ดังนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ควรรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรการท่องเที่ยวบริเวณนี้ให้มีความสวยงามต่อไปเพราะนักท่องเที่ยวที่มาแล้วจะมีการบอกต่อไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่ๆ ขณะที่นักท่องเที่ยวเองเมื่อไปเที่ยวมาแล้วก็จะมีการโพสต์ภาพและข้อความผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็น Facebook ด้วย หากมีภาพที่สะท้อนถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติด้านลบออกมาให้เห็นก็จะเป็นการสื่อสารออกไปอย่างรวดเร็วถึงภาพลักษณ์ในเชิงลบนั้น ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นโบสเตอร์นักท่องเที่ยวให้ความสนใจกันมากดังนั้นผู้ที่ทำการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยววนอุทยานภูชี้ฟ้าจึงควรเลือกภาพที่มีความสวยงามของภูชี้ฟ้ามาเสนอให้เกิดความประทับใจ

2) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย คือยังไม่พบผลกระทบของทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี ค่าเฉลี่ยสูงอยู่ที่ปัญหา การบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ทางด้านร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริเวณทางเข้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี มีการปลูกรุกกล้าพื้นที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ย 4.01 คือยังไม่พบ ดังนั้น ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีมาตรการควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อไม่ให้เกิดการรุกรากกล้าพื้นที่ในภายหลังขณะที่ ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวก็ยังไม่พบเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านฝุ่นละออง เนื่องจากไม่อนุญาตให้รถวิ่งขึ้นไปได้จึงยังคงมีความเป็นธรรมชาติของเส้นทางเดิน ดังนั้น จึงควรคงรักษากฎระเบียบนี้ไว้เพื่อความเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง

3) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันนักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน ดังนั้น ควรมีการให้ข้อมูลข่าวสารของทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี แก่บุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในมุมมองของนักท่องเที่ยวรวมทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ก็เช่นเดียวกันควรมีการนำเสนอข้อมูลจากแหล่งเดียวกัน ในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนชาวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี

2. ควรศึกษาเรื่องการพัฒนาการสื่อสารเพื่อความร่วมมือของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรีเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3. ควรศึกษาเรื่อง ความร่วมมือของนักท่องเที่ยวยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

4. ควรศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยชาวจีนที่มีต่อ การส่งเสริมการท่องเที่ยวแหล่ง ท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียงอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

- กมลชนก น้อยสวรรค์. (2557). การเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนต่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรฟาร์มโคนมไทย-เดนมาร์ก จังหวัดสระบุรี [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยเกริก.
- กระปุกดอทคอม. (2557, 5 พฤศจิกายน). รวมพิกัดเที่ยวจันทบุรี เมืองรองที่น่าลองไปสัมผัส. <https://www.kapook.com>
- กฤษณี มหาวีรพันธ์. (2531). มติมหาชนกับการสื่อสาร. สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2545). สื่อบันเทิง: อำนาจแห่งความไร้สาระ. ออล อเบอร์ท์ พริน.
- จรรยา เจริญสุขใส. (2548). แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หน่วยที่ 1-7. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ต้น ต้นท์สุทธิวงศ์ และคณะ. (2539). ครอบรู้ Internet และ World Wide Web. โปรวิชั่น.
- นพมาศ ธีรเวคิน. (2534). จิตวิทยาสังคม. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2547). ความคิดเห็นของคู่ความต่อการระงับข้อพิพาทด้วยการไกล่เกลี่ยของศาลยุติธรรม [รายงานการวิจัย]. วิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม.
- นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. โอเดียนสโตร์.
- บุญชัย จาตุรงค์สาโรช. (2555). การเปิดรับข่าวสารกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวรวมของอุทยานแห่งชาติป่าหินงาม จังหวัดชัยภูมิ [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยเกริก.
- ประมะ สตะเวทิน. (2539). หลักนิเทศศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2546). จิตวิทยาสังคม. ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ประสาธน์ หล้าศิลา. (2541). สังคมวิทยาการเมือง. เจ้าพระยาการพิมพ์.
- ปรีชา แดงโรจน์. (2544). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21. ไฟว์ แอนด์ โฟร์ พรินติ้ง.
- ไปด้วยกันดอทคอม. (2568, 25 มกราคม). รีวิวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จันทบุรี สัมผัสธรรมชาติและการจัดการแหล่งท่องเที่ยว. <https://www.paiduaykan.com>
- ผู้จัดการออนไลน์. (2557, 5 พฤศจิกายน). ส่งพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจีนกับปัญหาที่กระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวไทย. <https://www.mgonline.com>
- พรทิพย์ วรกิจโกศาทร. (2530). การเลือกสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรหมเมธ นาถมทอง. (2548). ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ. ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาหน่วยที่ 5 ทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พีระ จิรโสภณ. (2542). การเลือกสรรและแสวงหาข่าวสาร. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ราณี อธิชัยกุล. (2548ก). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว. ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาหน่วยที่ 1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ราณี อีสัยกุล. (2548ข). การจัดการและการส่งเสริมการท่องเที่ยว. ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาหน่วยที่ 12 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณนา ศิลปอาษา. (2548). ผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว. ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย หน่วยที่ 12. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4). ไทยวัฒนาพานิช.
- วิราอร อัมพะวัต. (2558). การเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวของวัดพระพุทธบาทสี่รอย จังหวัดเชียงใหม่ [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเกริก.
- สัตตยา กระแสร์ชล. (2538). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดตั้งอุทยานสายใจธรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชาย เวสารัชชระกุล. (2557). การเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวปางอุ๋ง จังหวัดแม่ฮ่องสอน [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเกริก.
- สุรสิทธิ์ ตรีทอง. (2556). การเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวกับความตระหนักของประชาชนในท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวปางอุ๋ง จังหวัดแม่ฮ่องสอน [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเกริก.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). การประชาสัมพันธ์: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. สำนักพิมพ์พับลิเคชั่น.
- เสาวภา มีถาวรกุล. (2548). การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ. ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาหน่วยที่ 13 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Adam, S., Ellis, L. C., & Beeson, B. F. (1977). Teaching mathematics with emphasis on the diagnostic approach. Harper & Row.
- Allport, G. W. (1967). Attitude theory and measurement. John Wiley & Son Inc.
- Atkin, C. K. (1973). Anticipated communication and mass media information. Free Press.
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing (5th ed.). Harper & Row.
- De Fleur, M. L. (1966). Theories of mass communication. David McKay Co.
- Klapper, J. T. (1960). The effects of mass communication. Free Press.
- McLeod, J. K., & O'Keefe, G. J. (1972). The socialization perspectives and communication behavior. In F. G. Kline & P. J. Tichenor (Eds.), Current perspective in mass communication research. Sage Publication.
- McQuail, D. (2000). Mass communication theory. Sage.
- Schramm, W. (1973). Men, messages and media: A look at human communication. Harper & Row.

Yamane, T. (1967). Statistics: An introductory analysis. Harper & Row..

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผศ.ดร.ณัฐชา นน่อทอง	รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. ดร.ลีโอ กรรณสูต	อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
3. ดร.ศิริกัญญา ศิริกัญญานันท์	อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การเปิดรับสื่อกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทาง

ธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทางประชากร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในวงเล็บหน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() 1.ชาย	() 2.หญิง
--------------	---------------
2. อายุ

() 1. 20 ปีหรือน้อยกว่า	() 2. 21 – 30 ปี
() 3. 31 – 40 ปี	() 4.มากกว่า 40 ปี
3. การศึกษา

() 1.ต่ำกว่าปริญญาตรี	() 2. ปริญญาตรี
() 3. สูงกว่าปริญญาตรี	
4. อาชีพ

() 1. นักเรียน/นักศึกษา	() 2. ธุรกิจส่วนตัว
() 3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	() 4. พนักงานบริษัทเอกชน
5. รายได้

() 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	() 2. 10,000 - 20,000
() 3. 20,001 -30,000 บาท	() 4. มากกว่า 30,000

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในวงเล็บหน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน

1.ท่านได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี จากบุคคลใดมากที่สุด

() 1. เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี	
() 2.ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	
() 3.นักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว	
() 4.ประชาชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	

2. ท่านได้อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี จากสื่อสิ่งพิมพ์ใดมากที่สุด

- () 1. หนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป
- () 2. นิตยสารท่องเที่ยว
- () 3. โปสเตอร์แผ่นพับแนะนำการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี
- () 4. คู่มือแนะนำแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรี

3. ท่านได้เปิดค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี จากสื่อ

อินเทอร์เน็ตใดเป็นประจำ

- () 1. เว็บไซต์การท่องเที่ยว
- () 2. FaceBook ของนักท่องเที่ยวที่เคยไปมาแล้ว
- () 3. YouTube สารคดีท่องเที่ยว
- () 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านได้เปิดรับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี จากสื่อใดมากที่สุด

- () 1. สื่อบุคคล
- () 2. สื่อสิ่งพิมพ์
- () 3. สื่ออินเทอร์เน็ต

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทาง

ธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี จังหวัดจันทบุรี	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว					
1. อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีมีปัญหาเรื่องการทิ้งขยะของนักท่องเที่ยว					
2. จุดศาลาพักนักท่องเที่ยว มีปัญหาจากกองขยะตกค้าง					
3. บริเวณร้านอาหารก่อนขึ้นน้ำตก มีปัญหาเรื่องน้ำเสีย					
4. เส้นทางลงไปเล่นน้ำตก มีทางลงขนาดเล็กไม่มีความปลอดภัย					
5. ป้ายโฆษณาร้านค้าขายของที่ไร้ความเป็นระเบียบไม่มีความเรียบร้อยปลูกสร้างบดบังวิวธรรมชาติ					
ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์					
6. ธุรกิจที่พักแรมก่อนขึ้นน้ำตกพลีส่วนใหญ่มีการปลูกสร้างที่เป็นการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน					
7. ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริเวณทางขึ้นน้ำตกพลีมีการปลูกสร้างรุกล้ำพื้นที่สาธารณะ					
8. บริเวณเส้นทางมาน้ำตกพลียังพบเห็นบ้านเรือนของชาวบ้านที่เป็นชาวไทยมีการปลูกสร้างรุกล้ำพื้นที่สาธารณะ					
9. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกพลีพบเห็นการฉีดยาฆ่าแมลงในการทำสวนผลไม้					
10. บริเวณพื้นที่ทำสวนของชาวบ้านใกล้แหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลีปรากฏพบบ้านพักตากอากาศส่วนบุคคล					

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อผลกระทบ ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติ น้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง					
11. จุดชมวิวกว้างเข้าน้ำตกพลิ้วปรากฏภูมิอาคารสิ่งก่อสร้างมา บด					
12. ที่พักแรมก่อนทางเข้าน้ำตกพลิ้วมีปัญหาเรื่องการก่อสร้าง อาคารที่มีลักษณะบดบังทัศนียภาพโดยรวม					
13. เพิ่งร้านขายของริมทางของชาวบ้าน ยังมีลักษณะที่ทำลาย ทัศนียภาพของเส้นทาง					
14. ที่พักแรมก่อนทางเข้าน้ำตกพลิ้วยังมีลักษณะของการปลูก สร้างที่มีความแออัด					
15. เพิ่งขายของชาวบ้านบริเวณที่พักแรม มีปัญหาเรื่องการ วางของขายที่เป็นระเบียบ					
ด้านปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม					
16. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเข้าน้ำตกพลิ้ว สังเกตดูมีการถมที่ใน พื้นที่สาธารณะเพื่อการปลูกสร้างอาคารบ้านพัก					
17. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเข้าน้ำตกพลิ้ว พบเห็นการตัดไม้					
18. ป่าไม้ของพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเข้าน้ำตกพลิ้ว ไม่มีความ อุดมสมบูรณ์เพราะมีการตัดไม้ทำลายป่า					
19. ในบริเวณพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเข้าน้ำตกพลิ้ว ปรากฏมีร้าน อาหารป่าที่ให้บริการเมนูเป็นเนื้อที่ใช้สัตว์ป่าในพื้นที่ เป็นวัตถุ					
20. บริเวณพื้นที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวเข้าน้ำตกพลิ้ว พบร่องรอยการ พังทลายของผิวดินที่ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป					

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ภาคผนวก ค

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		ของผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			

ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว							
1.	อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีมี ปัญหาเรื่องการทิ้งขยะของ นักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.	จุดศาลาพักนักท่องเที่ยว มี ปัญหาจากกองขยะตกค้าง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.	บริเวณร้านอาหารก่อนขึ้น น้ำตก มีปัญหาเรื่องน้ำเสีย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.	เส้นทางลงไปเล่นน้ำตก มีทาง ลงขนาดเล็กไม่มีความ ปลอดภัย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.	ป้ายโฆษณาร้านค้าขายของที่ไว้ ความเป็นระเบียบไม่มีความ เรียบร้อยปลูกสร้างบดบังวิว ธรรมชาติ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์							
6.	ธุรกิจที่พักแรมก่อนขึ้นน้ำตก พลีส่วนใหญ่มีการปลูกสร้าง ที่เป็นการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		ของผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			
7.	ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริเวณทางขึ้นน้ำตกพลีมีการปลูกruklaพื้นที่สาธารณะ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8.	บริเวณเส้นทางมาน้ำตกพลียังพบเห็นบ้านเรือนของชาวบ้านที่เป็นชาวไทยมีการปลูกสร้างruklaพื้นที่สาธารณะ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9.	บริเวณแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลีพบเห็นการฉีดพ่นสารเคมีในการทำสวนผลไม้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10.	บริเวณพื้นที่ทำสวนของชาวบ้านใกล้แหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลีปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง							
11.	จุดชมวิวทางเข้าน้ำตกพลีปรากฏมีอาคารสิ่งก่อสร้างมาบด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12.	ที่พักแรมก่อนทางเข้าน้ำตกพลีมีปัญหาเรื่องการก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะบดบังทัศนียภาพโดยรวม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		ของผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			
13.	เพิงร้านขายของริมทางของ ชาวบ้านยังมีลักษณะที่ทำลาย ทัศนียภาพของเส้นทาง	0	+1	+1	2	0.7	ใช้ได้
14.	ที่พักแรมก่อนทางเข้าน้ำตก พลี้อยังมีลักษณะของการปลูก สร้างที่มีความแออัด	0	+1	+1	2	0.7	ใช้ได้
15.	เพิงขายของชาวบ้านบริเวณที่ พักแรม มีปัญหาเรื่องการ วางของขายที่เป็นระเบียบ	+1	0	+1	2	0.7	ใช้ได้
ด้านปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม							
16.	บริเวณแหล่งท่องเที่ยว น้ำตก พลี๋ สังกะตุมมีการถมที่ในพื้นที่ สาธารณะเพื่อการปลูก สร้างอาคารบ้านพัก	+1	+1	0	2	0.7	ใช้ได้
17.	บริเวณแหล่งท่องเที่ยว น้ำตก พลี๋ พบเห็นการตัดไม้	+1	+1	0	2	0.7	ใช้ได้
18.	ป่าไม้ของพื้นที่บริเวณแหล่ง ท่องเที่ยว น้ำตกพลี๋ ไม่มีความ อุดมสมบูรณ์เพราะมีการตัดไม้ ทำลายป่า	+1	+1	0	2	0.7	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		ของผู้เชี่ยวชาญ					
		1	2	3			
19.	ในบริเวณพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลีว ปรางภูมิร้าน อาหารป่าที่ให้บริการเมนูเป็น เนื้อที่ใช้สัตว์ป่าในพื้นที่ เป็นวัตถุดิบ	+1	+1	0	2	0.7	ใช้ได้
20.	บริเวณพื้นที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว น้ำตกพลีวพบร่องรอยการ พังทลายของผิวดินที่ทำให้ สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป	+1	0	+1	2	0.7	ใช้ได้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คำอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว	
1.	0.83
2.	0.42
3.	0.50
4.	0.73
5.	0.67
ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์	
6.	0.67
7.	0.78
8.	0.65
9.	0.87
10.	0.82
ปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง	
11.	0.76
12.	0.65
13.	0.79
14.	0.73
15.	0.83
ด้านปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม	
16.	0.42

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
17.	0.50
18.	0.73
19.	0.67
20.	0.63

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก จ

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี

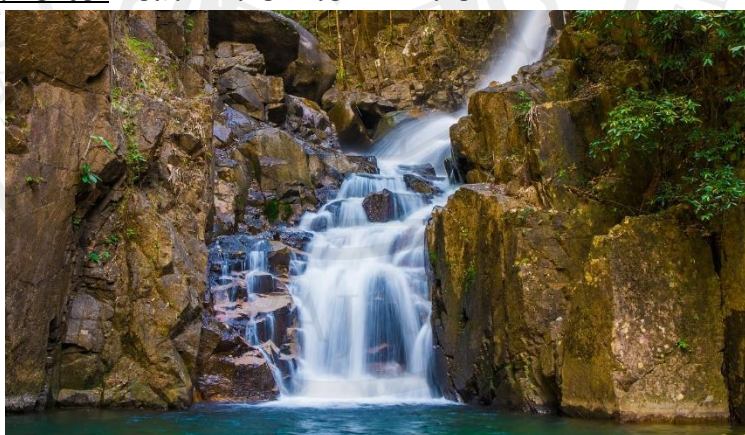
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก จ

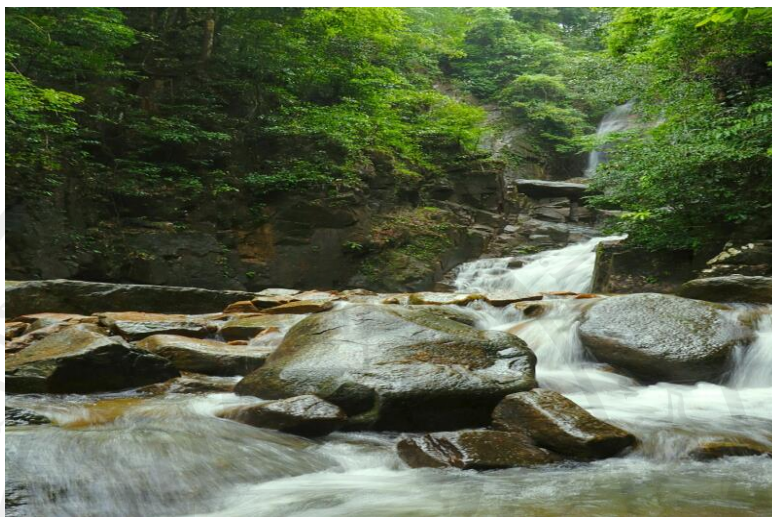
ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว จังหวัดจันทบุรี

อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว เป็นอุทยานแห่งชาติที่ตั้งอยู่ในจังหวัดจันทบุรีมีพื้นที่ครอบคลุมท้องที่ของตำบลพลับพลา ตำบลคมบาง ตำบลคลองนารายณ์ อำเภอเมืองจันทบุรี ตำบลพลั่ว อำเภอแหลมสิงห์ ตำบลมาบไฟ ตำบลวังสรรพรส ตำบลตรอกนอง ตำบลซึ้ง ตำบลตะปอน ตำบลเกรียนหัก อำเภอขลุง และตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 134.50 ตารางกิโลเมตร หรือ 84,062.50 ไร่ ประกอบด้วยป่าที่สมบูรณ์ เทือกเขาสูงสลับซับซ้อน ทำให้มีอากาศจะเย็นสบายตลอดทั้งปี ยอดเขาสลับซับซ้อนสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ 20-924 เมตร จุดสูงสุดของพื้นที่อยู่ที่ยอดเขามาบหว้ากรอก มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 924 เมตร และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสาย อยู่ห่างจากจังหวัดจันทบุรีประมาณ 14 กิโลเมตร ถนนลาดยางตลอดสายทำให้สะดวกสบายในการไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ

ทั้งนี้ วันที่ 2 พฤษภาคม 2518 อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่วได้รับการจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 11 ของประเทศไทยโดยใช้ชื่อว่า "อุทยานแห่งชาติเขาสระบาป" แต่ต่อมา นายผจญ ธนมิตรามณี หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาสระบาปได้ทำหนังสือขอเปลี่ยนชื่ออุทยานเป็นอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่วเนื่องจากน้ำตกพลั่วเป็นน้ำตกที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ มีน้ำตกตลอดปี อีกทั้งยังเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป และเป็นจุดเด่นของอุทยาน ซึ่งคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2525 เห็นชอบให้เปลี่ยนชื่อเป็น "อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลั่ว" ชื่อ "พลั่ว" มาจากภาษาของ แปลว่า "ทราย" หรือ "หาดทราย"

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลักษณะภูมิประเทศ

อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา และเทือกเขาสูงสลับซับซ้อนมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางอยู่ในช่วง 20-924 เมตร ค่อย ๆ ลาดลงไปทางทิศใต้ มีที่ราบแคบๆ ทั่วไปบริเวณไหล่เขา พื้นที่ที่มีความลาดชันสูง จุดสูงสุดของพื้นที่อยู่ยอดเขามาบหว้ากรอก มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 924 เมตร ลักษณะทางธรณีวิทยาส่วนที่เป็นหิน ส่วนใหญ่เป็นหินอัคนีประเภทหินแกรนิต ในบริเวณตอนกลางของพื้นที่ ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเทือกเขาสูงชันสลับซับซ้อน ที่ประกอบไปด้วยป่าดงดิบที่สมบูรณ์ทำให้บริเวณนี้กลายเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่มีลำห้วยเล็ก ๆ หลายสาขา ที่มีน้ำไหลตลอดปี เช่น คลองนารายณ์ คลองพลิ้ว คลองตรอกนอง คลองมะกอก คลองซึ้ง คลองขลุ่ย กระจายอยู่รอบพื้นที่ตอนกลางของพื้นที่เป็นสันเขาสูงชัน

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอุตุนิยมวิทยาโดยทั่วไปอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ซึ่งอยู่ทางภาคตะวันออกของประเทศไทยอยู่ภายใต้อิทธิพลลมมรสุม ซึ่งมีระบบการพัดเวียนประจำเป็นฤดูกาล โดยพัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เรียกว่า ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลมที่พัดมาจากประเทศจีน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – เดือนกุมภาพันธ์ ทำให้เกิดฤดูหนาวซึ่งไม่ถึงกับหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 26.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 31.6 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 23.2 องศาเซลเซียส ลมมรสุมอีกชนิดหนึ่ง คือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ พัดมาจากมหาสมุทรจะพัดพาเอาความชื้นและไอน้ำจากทะเลเข้ามาทำให้เกิดฤดูฝน อากาศชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอด

ปีค่อนข้างสูงมากกว่า 2,000 มิลลิเมตรต่อปี และในช่วงเปลี่ยนฤดูลมมรสุมตั้งแต่เดือนมีนาคม – เดือนเมษายน จะเป็นฤดูร้อน ซึ่งอากาศจะร้อนอบอ้าวก่อนที่จะเริ่มฤดูฝนต่อไปในเดือนพฤษภาคม

พืชพรรณและสัตว์ป่า

1. เป็นพื้นที่ที่รวบรวมความหลากหลายทางชีวภาพของพันธุ์พืชสภาพเป็นป่าดิบชื้นมีปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปีกว่า 2,000 มิลลิเมตร (อุณหภูมิสูงสุดมากกว่า 30 องศาเซลเซียส) เป็นที่รวบรวมพันธุ์ไม้หลายชนิดในป่าดิบชื้นของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว ที่มีความหลากหลายสามารถแบ่งตามชั้นเรือนยอดได้ ดังนี้

เรือนยอดชั้นบน เป็นยอดที่ปกชั้นบนสุดของป่า ไม่มีขนาดสูงใหญ่การกระจายปกคลุมพื้นที่ประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ ไม้เด่นได้แก่ พงทะเลาย (*Scaphium macropodum*), เคี่ยมคะนอง (*Shorea henryana*), พนอง (*S. hypochra*), ตะเคียนหิน (*Hopea ferrea*), ยางแดง (*Dipterocarpus turbinatus*) เป็นต้น

ไม้ชั้นนี้มีความหนาแน่นสูงกว่าไม้ชั้นบนมาก การปกคลุมเรือนยอดประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ชั้นบนมีเพียง 60 เปอร์เซ็นต์ ความสูงเฉลี่ยประมาณ 19 เมตร มีความหลากหลายชนิดมากกว่าไม้ชั้นบน ชนิดพันธุ์ไม้ที่พบ ได้แก่ คอเหี้ย (*Xerospermum intermedium*), กฤษณา (*Aquilaria crassna*), เหมือดคนตัวแม่ (*Helicia excelsa*), หย่อง (*Archidendron quocense*), ไม้ต้น (*Prunus arborea* var. *montana*), กระท้อน (*Sandoricum indicum*) เป็นต้น รวม 28 ชนิด นอกจากนี้ตามลำต้นของไม้ชั้นนี้พบพืชอิงอาศัยหลายชนิดเกาะอยู่บนลำต้นและกิ่งก้าน ได้แก่ ชายผ้าสีดา, กระแตไต่ไม้, ข้าหลวงหลังลาย, ย่านลิเควาย, เกล็ดนคราช นอกจากนี้ยังพบพืชในวงศ์กล้วยไม้โดยเฉพาะเหลือ้งจันทร์บูร ที่มีรูปทรงสวยงามและมีสีสดใส (มีถิ่นกำเนิดบริเวณจังหวัดจันทบุรี) พืชอีกกลุ่มหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในสังคมป่าดิบก็คือ กลุ่มไม้เถาว์ ได้แก่ พญาปล้องทอง, เถาว์คัน, กำแพงเจ็ดชั้น และพืชจำพวกหวาย เป็นต้น

เรือนยอดชั้นล่าง เป็นชั้นที่มีความหนาแน่นน้อยกว่าไม้ชั้นรองความสูงไม่เกิน 5 เมตร ชนิดพันธุ์ไม้ส่วนใหญ่มักจะเป็นลูกไม้ของไม้ชั้นรองมีพันธุ์ไม้ประมาณ 36 ชนิด นอกจากนี้ยังมีไม้คลุมพื้นป่าอีกหลายชนิดที่ขึ้นปะปนด้วยสภาพป่าที่มีความหนาแน่นของชั้นเรือนยอด จึงช่วยในการปกคลุมดินช่วยลดการพังทลายของหน้าดินช่วยเก็บกักความชื้น และให้น้ำถูกเก็บสะสมไว้ในดินได้เป็นอย่างดี ทำให้มีศักยภาพในการระบายน้ำออกสู่ลำธารได้ตลอดทั้งปี

2. เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์ป่า พื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วมีสภาพป่าดงดิบชื้นที่สมบูรณ์มาก แต่เนื่องจากสภาพพื้นที่โดยรอบเป็นที่ราบมีถนนแอสฟัลต์ทางหลวงท้องถิ่นล้อมรอบพื้นที่ ผืนป่าแห่งนี้ไม่ติดต่อกับป่าอนุรักษ์แห่งอื่น จึงทำให้เกิดระบบนิเวศของสัตว์ที่จำกัดเขตอยู่ในพื้นที่ มีนกประจำถิ่นเป็นจำนวนมากที่สำคัญ เช่น ไก่ฟ้าหลังเงินจันทบูรณ ตลอดจนสัตว์ที่เป็นเอกลักษณ์ของป่าดงดิบชื้นหลายชนิด เช่น ชะนีมรกต เป็นต้น เป็นสัตว์ป่าสงวนตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 จำนวน 1 ชนิด ได้แก่ เลียงผา (*Naemorheta sumatraensis*)

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammals) พบรวม 9 อันดับ 22 วงศ์ 38 ชนิด เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองจำนวน 12 ชนิด ชนิดสัตว์ที่พบมากที่สุด เป็นพวกสัตว์ฟันแทะในอันดับ Rodentia มีจำนวน 8 ชนิด รองลงมาได้แก่ พวกค้างคาว ในอันดับ Chiroptera มีจำนวน 7 ชนิด พวกสัตว์กินเนื้อหรือผู้ล่าในอันดับ Carnivora ที่มีในรายงานการศึกษามากที่สุดจำนวน 11 ชนิด แต่สำรวจพบโดยตรงเพียง 4 ชนิด พวกสัตว์กินพืชหรือพวกสัตว์กีบมีพบเฉพาะสัตว์กีบคู่ในอันดับ Artiodactyla มี 4 ชนิด พวกลิงค่าง ในอันดับ Primate สำรวจโดยตรง 4 ชนิด นอกจากนี้สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีความหลากหลายชนิดในแต่ละวงศ์ แต่ละอันดับน้อย ได้แก่ ลิ่นขาว ในอันดับ Pholidota วงศ์ Manidae หนูผีจิ๋ว ในอันดับ Insectivora วงศ์ soicidae กระแตเหนือ ในอันดับ Scandentia วงศ์ Tupaiidae และบาง ในอันดับ Dermoptera วงศ์ Cynocephalida

นก (Bird) พบรวม 15 อันดับ 43 วงศ์ 149 ชนิด นกที่พบส่วนใหญ่เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 กลุ่มพวกนกที่มากที่สุด เป็นพวกนกจับคอน พบมากกว่าร้อยละ 50 ของนกที่สำรวจพบทั้งหมด นอกเหนือจากนกจับคอนดังกล่าวแล้ว นกกลุ่มพวกอื่น มีจำนวน 70 ชนิด กลุ่มพวกนกที่มีความหลากหลายชนิดมากที่สุด คือ พวกนกโพระดกและนกหัวขวาน พบ 13 ชนิด และพวกนกกระเต็น นกจาบคา นกเงือก และนกตะขาบทุ่ง พบ 13 ชนิด กลุ่มพวกนกที่พบมากรองลงมาเป็นพวกนกเขาและนกฟิราบ พบ 13 ชนิด พวกเหยี่ยว พบ 6 ชนิด พวกนกเค้า พวกไก่ฟ้า พบ 9 ชนิด นอกจากนี้ มีความหลากหลายชนิดน้อยเพียง 1-2 ชนิด ได้แก่ พวกนกยาง พวกนกคุ้มแท้ พวกนกแก้ว และพวกนกตบยุง มีพบอันดับละ 2 ชนิด ส่วนนกเป็ด นกนางแอ่น และนกขุนแผน มีพบอันดับละชนิดเท่านั้น

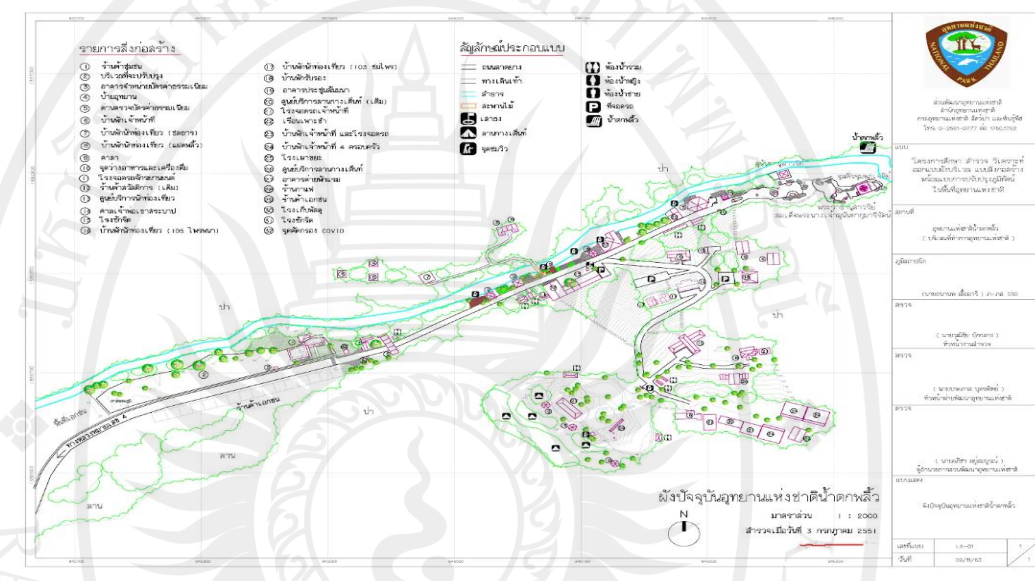
สัตว์เลื้อยคลาน (Reptiles) พบรวม 2 อันดับ 13 วงศ์ 59 ชนิด สัตว์เลื้อยคลานจำพวกงู (Snakes) ในอันดับ Squamata อันดับย่อย Serpentes มีความหลากหลายชนิดมากที่สุด จำนวน 27 ชนิด จาก 25 วงศ์ สัตว์เลื้อยคลานที่พบรองลงมาจากงู ในอันดับ Squamata อันดับย่อย Sauria พบรวม 25 ชนิดจาก 5 วงศ์ ได้แก่ พวกจิ้งจก ตุ๊กแก พวกจิ้งเหลน พวกกิ้งก่า นอกจากนี้เป็นพวกสัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่และมีเกล็ดคอขนาดใหญ่ พวก Monitors ในวงศ์ Varanidae และวงศ์ Lacertidae พวกสุดท้ายเป็นพวกเต่า ในอันดับ Chelonia พบรวม 7 ชนิดใน 3 วงศ์ ได้แก่ พวกเต่าบก เต่าน้ำและตะพาบตามลำดับ

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (Amphibians) พบรวม 19 ชนิด จาก 1 อันดับ 5 วงศ์ และ 15 สกุล ได้แก่ จำพวกกบ พวกปาด พวกอึ่ง พวกคางคก และพวกอึ่งกราย ฯลฯ

ปลาน้ำจืด ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลี มีแหล่งน้ำที่มีน้ำไหลตลอดปี ไม่ว่าจะเป็นอ่างเก็บน้ำ ลำธาร อ่างน้ำตก ซึ่งมีความเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำหลายชนิด โดยเฉพาะปลาที่มีหลายชนิด เช่น ปลาสวายขาว , ปลาอดหิน หรือปลาแขยงหิน , ปลาค้อ , ปลาจิ้งจก , ปลามุง หรือปลาพลวงหิน , ปลาเขยา , ปลากริม , ปลาแก้ง , ปลากระทิง เป็นต้น

การเดินทาง

สามารถใช้เส้นทางสายกรุงเทพ-ตราด เลี้ยวซ้ายที่ทางแยกตรงหลักกิโลเมตรที่ 347 ไปยังที่ทำการอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วประมาณ 2 กิโลเมตร อุทยานแห่งชาติฯ อยู่ห่างจากตัวเมืองจันทบุรี 14 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากตัวเมืองตราด 55 กิโลเมตร

หน่วยงานในพื้นที่

1. ที่ทำการอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว
2. หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ พล.1 (น้ำตกรอกนอง)
3. หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ พล.2 (บ้านอ่าง)
4. หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ พล.3 (น้ำตกคลองนารายณ์)
5. หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ พล.4 (น้ำตกมะกอก)
6. หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ พล.5 (กงซีไร่)

ร้านค้าสวัสดิการ

ร้านค้าสวัสดิการ (กาแฟ น้ำดื่ม ขนม) เปิดบริการทุกวันเวลา 07.00 น -17.00 น.

สัญญาณโทรศัพท์ในพื้นที่

บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ AIS, TRUE, DTAC

ที่ตั้งและข้อมูลทั่วไป

สถานที่ติดต่อ : 41 หมู่ 12 ต. พลับ อ.แหลมสิงห์ จ.จันทบุรี 22190

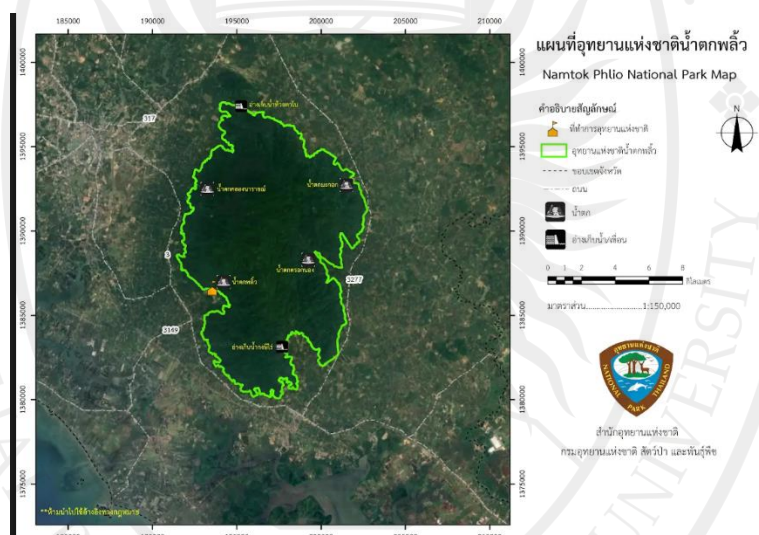
โทรศัพท์/โทรสาร : 0 3943 4528 (VoIP)

อีเมล : namtokphlio_np@hotmail.com

Facebook : อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว - Namtok Phlio National Park

หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ : นายพสวตัน โชติวัตพงษ์ชัย

ตำแหน่ง : นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ

อัตราค่าบริการอุทยานแห่งชาติ

อัตราค่าบริการ	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ (Foreigners)
	เด็ก 20 บาท ผู้ใหญ่ 40 บาท	เด็ก 100 Bath (Children) ผู้ใหญ่ 200 Bath (Adult)
หมายเหตุ เด็กอายุต่ำกว่า 3 ขวบ / พระ - นักบวช (พำนักในไทย) / ผู้สูงอายุ (ชาวไทย) / ผู้พิการ เข้าฟรี		
อัตราค่าบริการ สำหรับยานพาหนะ		

หมายเหตุ

อุทยานแห่งชาติเพื่อการตรวจสอบ

เที่ยวใน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

LI SUIMEI

วัน เดือน ปีเกิด

23 มีนาคม 2533

สถานที่เกิด

สาธารณรัฐประชาชนจีน

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านพักส่วนตัว อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

ธุรกิจส่วนตัว

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี